

POESI PÅ EN DAG 2025

Poesi på en dag 2025

Författares Bokmaskin

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85

staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2025

Grafisk form: Författares Bokmaskin

Typsnitt: Gill Sans

Papper: Munken Print Cream 100 g

Tryck: Författares Bokmaskin, Stockholm 2025

ISBN 978-91-7910-780-2

Förord

»Look how they massacred my boy!«, snyftade Marlon Brandos Don Corleone över liket på sin sönderskjutna son Sonny Corleone i *Gudfadern*. Jag säger inte att det är min automatiska tanke – bara att det var så han sa – när jag går en lov i det som fram tills mycket nyligen var Scenrummet nere på Författares Bokmaskin. Där fanns en gång Scenen, ni vet Scenen, med Författares Bokmaskins orangevita logga, symbolen med fjäderpennan och datorn, och den knarriga röst med vilken den pratade när en presumtiv poet beträdde tiljorna. Där fanns sofforna, designade av ReturDesign, i nischen till vänster. Där fanns bokhyllorna, med en så gott som komplett upprädnings av samtliga Författares Bokmaskins titlar sedan 1972. Där fanns över femtio år av drömmar och minnen, bundet i böcker men också i form av minnen: Leonard Cohen-kvällen, Dylankvällen, Magnus Ringborgs livepodd, otaliga releasefester – och såklart alla Poesi på en dag-kvällarna genom åren.

Nu finns där förråd till bostadsrättsinnehavarna ovanför.

Det är såna där metallburar, ni vet. Lås och nummer på. »Look how they massacred my boy!«, bara upprepar jag att Don Corleone snyftade över liket på sin sönderskjutna son.

How green was my valley then, and the valley of them that have gone, skrev visst Richard Llewellyn i *Jag minns min gröna dal* – den där vackra boken som blev film sen, om hur grönt och vackert Wales var innan de brittiska kolonisatörerna och kapitalägarna satte dolksvarta borrhål i alla de gröna dalarnas smäckra halsar – för att sedan söt döda dem under Thatcher. Ja, så skrev han. *The valley of them that have gone*.

Författares Bokmaskin har legat på Sankt Eriksgatan 10 sedan 1980-talet. Jag har inte levt i en tid när det inte gjort det – och nu gör det inte längre det. Det har varit en svårsmält

tanke. *It's been a year.* November kryper över oss igen, och vi ses inte längre där nere, under marken, på scenen med anor. Just den traditionen är bruten av pengamaktens lansar, det sitter dolksvarta borrhål i Bokmaskinens smäckra hals.

Men Författares Bokmaskin är inte död – den rör ju på sig.

Brandnäva

I nya lokaler, på samma ö (Kungsholmen), i samma stad, samma hemisfär, i samma okuvliga anda av att publicera det folk har i sina hjärtan under parollen »för det fria ordet«. Legenden om Fågel Fenix; askan är den bästa jorden. Efter vissa skogsbränder noteras ett högt antal nya arter – brandnävens frön kan vänta i över hundra år på rätt temperatur.

2025 års releasefest blev på Pygméteatern vid Odenplan. Men se – där står ju också Författares Bokmaskins banderoll i orangevitt. Och vad skrev Richard Llewellyn mer? Som jag och Goodreads.com minns det var det visst: *But you have gone now, all of you that were so beautiful when you were quick with life. Yet not gone, for you are still a living truth inside my mind.*

Och lever gör ju vår sanning om att poesin ska leva, fri och oanfräkt, mellan de här pärmarna. Ni är 152 poeter som för vidare en tradition, som under 2025 får en nygammal dräkt. Tack för det, pionjärer. Tillsammans är vi *Poesi på en dag*, tillsammans är vi Författares Bokmaskin och tillsammans är vi vackra och starka.

Arvida Juni Svenske, nov 2025
Stiftelsen Författares Bokmaskin

Tillbed – kontaktannons efter Worship, Jeangu Macrooy

Mitt transkvinnskött är magiskt
men organiskt
och som Kaba, typ
om du tror jag kan va din typ
kom och krama det
Gudinna i vardande

Och om du söker efter mening:
ett kärl för tillbedjan
för kärlek vill segra
kugghjul till lillekrar

Vad vi vet finns ingen magisk Gud
men vad jag vet finns jag och du
kom och klyv min världsbild rakt itu
behöver lite Ra just nu

Heaven is a place on Earth
enligt sångerna och enligt mig
men i det kroppsliga som felats mig
kan du vara del i att hela mig
om du bara omfamnar hela mig

Om du vill känna dig välsignad:
kom bara och finn ditt Bodh Gaya
ditt Lourdeskapell i fri hadderajan
ur duvslaget: den befriade kajan
Sista chansen innan jag flyr mig till Thailand

Arvida Juni Svenske

Daysorrow nightlight

whatever sorrows

a day brings

the night

makes alright

... And If I Fail?

Ukrainas nationalsång

(i svensk översättning)

Äran och friheten för Ukraina ännu inte död är
Ödet ännu ler åt oss, vi ukrainska bröder
Likt solen dödar daggen blir fienden ock gjord
Och alla vi fränder regerar över fri ukrainsk jord
Vi skonar varken kropp och själ till friheten nå fram
Och visar att vi bröder är av kosackens stam

Ur SoldF – Ukrainias version

Om ryssen slänger en handgranat mot dig:
Dra ut sprinten och släng tillbaka
Rör inte fiendens fältransoner, de är från 1973
När du förhör en rysk soldat, undvik öppna lågor
Risk finns att hans andedräkt självantänder
Ett ryskt kompani består av 150 man... 149... 148...
Ryska armén använder åsnor i sin logistik
Du känner igen dem på att de har fyra ben
De andra åsnorna har bara ett (numera)
Ser du en rysk drönare störta
Är det för att gummibandet tagit slut
Gå inte nära ryska fönster, folk faller ut från dem
För att lura ren rysk soldat i en fälla:
Skriv WC på dörren
Ukrainska armen gräver skyttegravar
Den ryska gräver gravar
Krim är där de kriminella finns

Comet-Johan Bensin jr

En plats som blir min

Det är inte tyst i lövkronorna
En lätt, sval vind gör sig hörd
Ängskavle böjer sig, bugar lätt
gör också Rödven och Brunven
för Aspen, Linden och Lönnen
På avstånd ses kor beta på
den frodiga sommarängen
Med sina följsamma svansar
viftar de bort irriterande flugor
En och annan färgsprakande
fjäril fladdrar sorglöst förbi
I fjärran hörs uppspelta, busiga
glada barns ljusa röster
Molninformationer breder ut sig
över den blå himlen, så där blå
som bara en himmel kan vara
En ljuvlig sommardag men inte
tillnärmelsevis så lik någon annan
Jag är där och nu, på en plats
som just blivit min.

Lena Öberg

Intryck / uttryck / avtryck

Tänker på tallarna
stam intill stam

De som ser ut att se på

I sol och skugga
dimma och dis
varje dag och år

Högresta intill varann
tänker på det avtryck de gör

Utifrån och ända in
i rummet där jag står

Lottie Ålhed

Stol

vi måste tro att allt har en mening
att jag skulle träffa dig kom från ingenstans
lätt som ett flytande vatten

det finns dom som inte tror på någonting
dom fattar inte vad Gud betyder
dom har aldrig känt sig höra till

vi måste tro att allt har en mening
vi är här
vi kan inte gå någonstans

jag är en fri fågel
det enda jag uppnått i livet är frihet
många kommer inte ens i närheten
av friheten
varför ska jag jaga
när jag jagar händer inga mirakel
när jag väntar läggs plötsligt
en klarblå matta ut framför mig
och jag kan se himlen igen

även om jag bara konstaterar detta
utan att lämna stolen

Pia Isaksson

Utanför – ett minnesfragment

[andante/pianissimo]

Nånstans vid en insjö, en sommarkväll så varm
Jag låg bredvid i soffan, slog en mygga på din arm
Du tog av mig hennes halsband ville inte se mig så
och sa, jag vill ha dig för mig själv vill inte att du går

Från andra sidan vattnet, hördes låten som blev vår
och du drog dina fingrar, så ömt genom mitt hår
du sa mer med dina händer, än ord någonsin kan
du la din panna mot mitt bröst, sen höll vi om varann

Och någonstans därute började fåglar sjunga tyst
morgonen smög in i rummet där vi kysstes nyss
vi låg stilla, kanske blyga för ljuset, litegrand
en solkatt i ditt ansikte och din hand i min hand

Det var som om världen stannat, kvar där utanför
som om tiden tog en paus, som den nästan aldrig gör
Vi drogs in i en bubbla, av ett enda här och nu
alla andra försvann, kvar var vi, jag och du

Roger M. Carlsson

Fåglar i stormbyn

utanför köksfönstret
ett ögonblick vilse
när världen är upp och ner
en lila morgon.

En bevingad undsättningsexpedition
bland vajande fackverkskranar
som visar en plats där orden började.

Du står framför torget och ser minnet
av en regnig vårdag.

Ulf Dagman

För evigt

du och jag, ett vi
ett liv
en ring för evighet

men så en tisdag
stod du där
med händerna i mitt bröst
slutna runt mitt hjärta
slitande

Älskar du mig inte, viskade jag

din ryggtafla
efter den väg vi plogat
sakta uppslukad av horisonten

tom och
krackelerad
höjde jag handen till ett farväl

men så vände du dig om
i den oförutsedda snöstormen och iskylan
visade du
att den fortfarande fanns där

kärleken

Pernilla Enmark

Julen är inställd. Baloo dog.

Finns det någon vuxen kvar som tror på tomten –
eller att grisen på julbordet log
när kniven kom fram ...

Berättar ni för era barn att julsinkan är Nasses
rumpa – och att vissa jagar poäng på Baloo och
Bambi istället för svamp? De kallas fria, men det
verkar mest betyda: enklare att döda.

På julafton kanske någon förälder
får höra en dikt deras barn nästan skrev:
»Pappa sköt björnen. Pang pang!
Sover den nu? Mamma skar upp magen.
Oj! Sen hem till älgstek.
Och Björnbröder med Tuke & Rutt.
Hoppas tomten kommer med hundvalp.«

I sagan är ett förgiftat äpple farligt.
I verkligheten – är det middagen.
Förlåt, men julen är inställd.
Klockan 15. Baloo blev skjuten.
Och Mowgli åt upp honom.

Johanna Månsson

Stark

Stå på egna ben, bär dig själv genom livet
som en skiva på repeat där det var givet
att styrka och ensamhet åt av samma moderkaka
när livet gör dig illa, fortsatt gå utan att se tillbaka

Var inte dum, naiv nog att lita på en nära
de klarar inte av att stå i skuggan av din ära
klara dig själv, ensam är stark
sa rösten i mitt huvud när pannan mötte mark
När handen höll för munnen för att kväva inre vrål
benen gav vika, kroppen föll utan att komma in i mål
förtvivlan fyllde upp varenda cell
snabbt, res dig upp och sluta gnäll
självklara ord från egen inre röst
det är de svaga som tar sig tid för tröst

Den som har stått på ben som skakar
som också känt hur fogar knakar
och tårar smakar
när verkligheten samman brakar
den inre rösten byter karaktär
ja du är stark, men låt en annan stötta

du är en människa och människor blir trötta
där ute finns det famnar som vill hålla
med empati, omtanke utan minsta intention att skada vålla
och inuti ditt eget tempels salar
finns vackra, gröna dalar
där du kan vila dig mot trädens bark
och vet alltfjämt att också då så är du stark

Paulina Nordebrand

Livets källa

Solen, solen.

Livets källa.

Du går upp på morgonen
och ner på kvällen.

Du har allt liv i dina händer.

Vi tackar dig.

Vi tackar dig.

Leena Kuisma

Hacienda de las flores

I den gamla haciendan, där hästarna en gång sprang i hagen.
Där finner vi nu kärleken, i ett ljuvligt fång av blommor.
På andra våningen, i en svit så fin och omfångsrik.
Där delar vi våra stunder, som för alltid stannar kvar.

Nedanföör trappan, en pool så klar och blå.
Där du simmar om morgnarna, så fri och så fin.
Jag ser dig från balkongen, mitt hjärta fylls av lycka.
En vackrare syn än denna, finns inte i denna tid.

Den imponerande trappan, som leder upp till matsalen.
Där frukosten avnjutes, i en sal så underbar.
Mosaikens färger, skapar en vacker konst.
En perfekt start på dagen, med dig, min käraste, min älskade.

De smala trottoarerna, leder oss genom staden.
Till torget där musiken, spelar natten lång.
Vi dansar under stjärnorna, i en romantisk kväll.
Två hjärtan i harmoni, en kärlek utan gräns.

San Miguel de Allende, en stad så full av charm.
Där kärleken blomstrar, och skapar minnen så varma.
Med dig, min älskade, vid min sida.
Är varje stund en saga, en underbar tid.

Sigvard L  th

Omärkbar

Du tittar på mig
men ser mig inte

du tar på mig
men rör mig inte

du lyssnar på mig
men hör mig inte

du talar med mig
men inte till mig

jag finns ej

Ulla Berglund

»Firefly«

»*Fireflies* glow both night and day,
and their shining light is as bright as the sun, let me just say.
With their light they speak in the most loving way,
to each other to enlighten the path of which they may,
fly *on* both here and there,
like a glowing *match* in the atmosphere.
If you ever see one, just let it be.
Let it *show* you the way and you will see,
that even if you live for just a short of a while,
you should make it *glow* and it will for sure and ever,
make you *smile*.«

Tina Strandh

November

Vindens tillfälliga fotsteg över vattenyta
krusningar är upplösbara legor för bris
löven har valt samma bädd, de har lämnat
grenar och kronverk för återfödelse
svepta av vind, burna av vatten, farväl mot land

nyss, ja det måste ha varit helt nyligen
satt ett glupskt solljus på dessa löv
tyngda av gass och hetta, uppsökta
av larver och spinnande insekter
ett sådant pris att vara löv utan ett löftes hand

gammelvass drar löv intill sig, rotar dem
mot en aningslös botten, orörd och vis
barnafötter sprang här, ja nyss
barnahänder grävde här i lekfulla hyss
då inga löv, då ingen vass, då bara evighet

nu står vinden upprätt, mitt ute på sjö
härjar en kanotist, knuffar på fåglar,
bråkar och beter sig av senhöst ohämnat
lätta fotsteg blir skarpa tramp, en förödelse
som det anstår ett oväder av kraft och redighet

Susanne Nybacka

Skuggfåglarna

dom kommer
i dimman...
en månad tidigare
svirrar runt
den eviga månen
sjunger en blues
för dom sårbara
Västerås lyssnar
på vingars avstånd
och nattradion
vaggar döden.

Återblick, 2025

*Tommy Thuresson
(Konfirmerad i Badelunda kyrka)*

Jag = den kvinnliga gladiatorn

Jag har klättrat upp i livet från paria till gladiator i samhället!
Jag är andra generationens gladiator!

Ibland får jag vara huvudgäst i det livet som jag vill ha
och jag vet att jag förtjänar det!

Men det är bara en stund i en drömvärld
och då passar jag på att njuta 100%!

Sen återgår jag till mitt påtvingade Gladiator liv
och ensamheten.

Alexandra Luthander

Och allt det där vi inte talade om
Och allt det vi nu inte sa
Det där som du gick och grubblade på
Om livets frågor och ensamma kval
Lades så i snaran runt din unga bräckliga hals

En ensam vårdag när livet så åter skulle börja gro
Skedde det som vi aldrig någonsin ville tro
Mörker och ångest förpackas ofta som en hemlighet
Hur länge du känt så är det ingen som vet
Vi anade aldrig smärtan som gick i dina spår
Vad som kanske ansamlats under alla dessa år
Och hur du tungt bar din sköra svärta
Det där som skuggade ditt röda varma hjärta
Vi drar nu mörkret över oss vi som är kvar
För alla frågor och funderingar får inga svar
I efterhand känns det som vi kunde gjort så mycket mer
Vi ska minnas och sakna och nu försöka hindra
att fler tragedier sker

Och allt det där vi inte talade om
Och allt det vi nu inte sa
Det där som du gick och grubblade på
Om livets frågor och ensamma kval
Lades så i snaran runt din unga bräckliga hals

Susanne Eriksson

Word Fuel

Words carry fuel inside of them.
Anything can happen when potent syllables
leave your mouth, your pen, your keyboard
to crackle and pop in airy primal contact.

Maybe glowing warmth from tender thoughts will emerge,
or frozen burns from demanding orders,
or righteous flames from a raging heart.

Best to handle words with care.
Respect the powerful energy at their alphabetic core.

Susan J. Cohen

Haikai no ku

helgmorgon
en kanin hoppar
över frukosten

...

långsynt golfspelare
missar greenen
med champinjonen

...

gratis piercing
ännu en gång
för gammalgäddan

...

höstdag
inlagda päron
på hemmet

...

cykeltur
följer pilarna
till söderslätt

...

storken anländer
hopp sprids
i groddammen

...

glesbygdsbröllop
bruden anländer
med släp

Birk Andersson

Tanke

I det ena ögonblicket en tanke och i det andra samma tankes efterbörd, en eftertanke, en slutsats, en syntes som uttrycker just ingenting. Det som var har varit och det som hänt har hänt. Det är bara det att jag så gärna hade velat vara den som visste eller åtminstone hade anat att jag blev jag och du du utan att någon på hela jorden lade sig i.

Livslögnen håller oss vid liv och om den måste vi tänka vackert. Men varför upprepa en osanning som inte ens är trovärdig? Då är det bättre eller i vart fall inte sämre att ifrågasätta meningen med det innersta hjulet, det som åstadkom allt detta och som nu uppväcker en helig vrede att slå sönder spegeln som visar hur dant det blev.

Carl-Erik Wiberg

November 73

Nu så vankas socker, nu vankas det kalas.
Är det redan nu som allt ska gå i kras?
Här kommer de, där kommer de,
med tårtor av gelé.
Säg, är det redan nu som allt ska gå på sne?
Frågor kan alltid ställas.
Många kommer när det kvällas.
Till exempel har jag länge undrat
varifrån liljekonvaljerna i brudbuketten kom?
I november 73?
Var de av plast?
Köpta i en hast?
Allt i salen i ek och från auktion,
allehanda don.
Var är detta nu
när allt har gått itu?
Jag ser hur de skrattar, jag ser hur de ler.
Nu finns ingen av dem mer.
Jag ser hur de donar
och vet,
att döden ingen mänska skonar.
Men det var i alla fall
en fin À la carte,
den dag min mor,
lite apart, som start –
hon stod och gifte sig i svart.

Anna Hasselberg

Hoppa inte över spärrarna! Han gjorde det, hans far, då var han nio år. De skulle gå och se Djungelboken och när han kom hem berättade han att hjärtat hade hoppat hela tiden under filmen. Efter det ville han inte träffa honom. Det skulle ta tio år, innan de träffades ute på Udden en sommar där hans far bodde. Lucas spelade en låt för honom på mobilen. Låten hette Ego. Ingen av dom sade någonting men sveket brände inuti. Det skulle aldrig bli bra mellan dom och med det fick Lucas leva!

Obehöriga beslutsfattare. Längs med vägen står de med ficklampor som lyser mot skogen, fast människan är det största rovdjuret. Om jag fick och kunde leva om mitt liv skulle jag ha blivit viltvårdare i stället för att vara en mänsklig statyett för socialt arbete. Jag springer genom spärren med en minut tillgodo.

Susanne Larsson

Livets passage

Rannsaking är något främmande
Och sanningen beklämmande
Kan du njuta av livsfyrverkerier?
Eller är det ständigt nya tragedier?

Känner du essensen?
Farligt nära gränsen
Känner du historiens vingslag?
Som ett upprepat schackdrag

Du skräder inte orden, som du skräder
Som ett oväntat åskoväder
Finns det en gnista kvar under askan?
Ta till modet och inte flaskan?

Som allt eller inget
Räcker du fingret
Som en livboj på oroligt hav
Som en andningspaus bland alla krav

Som ett öppet kontorslandskap utan gränser
Som vetenskapliga referenser
Så navigerar du livets passage
Och ditt hjärta är extra large

Om någon skulle ta en närmare titt

Johan Karlsson

Vår 2017

Idag knackar vår 90-åriga granne på dörren.
Hon vill berätta för oss att hon reser bort över Påsk,
fyra dagar max, säger hon. Ifall, säger hon,
det finns mer än tidningar i postlådan.

Jag håller på att steka köttet, potatisen är färdig i ugnen.
Vi bjuder in henne, frågar om hon vill äta med oss –
Nej, hon har ätit – och hon kastar inte hungriga ögon
på min mat –
Medan vi äter tar hon emot ett glas vin med ett leende
och en liten nick.

Vi pratar om vår dag, vi pratar om vad
det är för värld vi har hamnat i
när hon fångar upp någonting och börjar prata
om en resa till Venedig,
en skolresa, hur hon går vilse, men hittar rätt
längs en kanal någonstans
och hur en ung man frågar var hon bor,
vilket hon uppfattar som
var hon skulle vilja vara och hon säger
just här.

Jan Teeland

Du är förlåten
och jag förlåter mig själv
Allt är så nytt, så oprövat
nuet är allt som räknas
Vi lagar vår gemensamma dröm tillsammans
fogar försiktigt ihop den igen
med kitt av snälla ord
och trygghetslim

Annika Bengtsson

Wildhearts

The Sun, the Moon, the Trees, the Birds, the Earth,
the Flowers. The sea the wales the fish the shooting stars
and lovers, all share the same existence, trillion cells in
the Ones body. I breathe your air and you breathe mine
why not call it a giant, a giant expanding story.
Let's rock it, any life here?! Then show me if you feel
this beat, need a celebration that will sweep me of these
grounded feet, and dancing is so wonderful, dancing is
a beautiful place to be in. Dance until you're free and
feel wonderful. Together is a beautiful place to be rockin
in, rockin it here. If you are lonely in a dark forest at
midnight. Or if you've lost yourself among the cities
red lights we share the same existence trillion cells in
the Ones body I breathe your air and you breathe mine
why not call it a giant, a giant expanding story. I call for
you rainbow warrior spread your colour. I call for you
battered hearts filled with infinite love. I call for you,
you who are lost and has forgotten. I call for you blazing
beautiful lovely blue. I call for you you who dare speak
out and tell the denied truth, for this goes out to the
wildhearts, let me know if you can feel this beat? This
beat is for you wildhearts shot out loud if you can feel
it's heat hey hey hey hey.

Chanel Rychter

Nattvandring

Mina steg gör en stig till min natt
trampar upp trampar ner
allt som finns allt som fanns
det möjligas gräns är försumbar
natten är nåbar
väntar strax under ytan
utan kompass kan det verkliga vridas
utan omsvep gömmer sig dagen i nattens famn
flimrar i svartvit repris
i det tätaste mörkret väntar Stagnelius
han rör sig som den som aldrig kom fram
utan ord tar han min hand
det ovissa frasar likt frost kring vår kropp
med Cynthias lampa i hand tar vi oss fram
kryper in i tystnadens famn
söker tröst bland vallmor och nattljus
längtar oss hem utan villkor
berusande mörker fyll våra ådror!
låt lögnen och vanmakten drunkna
i Lethe och Styx!
vi ser inte vattnet
hör bara vågor
vaggas till drömlös sömn

Ylva Silverbern

Man måste stå stark när det stormar.
Inte vika sig för vinden när det blåser.
När åska och blixten hotar.
Hittar man säkerhet, dit inget kan nå.
Där mörkret är så totalt, att ingen kan leda den blinde rätt.
Finns den där, styrkan att vända allt rätt.

*

Vi som finns just nu.
Med kärlek i våra hjärtan.
Trampar vi upp nya stigar.
Där andra själva ska finna sin.
Som blommorna på ängen och träden likaså.
Förändras vi med tiden.
Det rår vi inte på.
Stjärnorna på himlen, speglas i vår älv .
Tindrar och lyser.
Värmer alla hjärtan, som fryser.
I livets skeenden ,vi inget vet något om.
Skiftar livet resa.
Precis som när vi kom.
När solen skymms av molnen.
När natten hittat hem.
Fortsätter världens klockor ticka, över allas hus och hem.
Fast våra röster tystnat, så finns dem ändå kvar.
Som isens tårar på våren.
Så läker alla sår.
Tröstas vi av vetskapen att allting börjar om.
Så när vårens fåglar sjunger och blommorna slår ut.
Så börjar allting om.
Precis som när vi kom.

Carina Malmgren

Havet

Havet talade till mig, jag glömde att lyssna
använde inte mitt timglas till det som räknades
molnen formade bilder, naturen sjöng i stämmor
medan mina öron riktades bortåt, alltid bortåt

havet gav sig inte, ville samspel; *min* blick drev mot staden
till de konstgjorda ljud som ersätter de ursprungliga
när hjärna sprungit ifrån hjärta
gryningar andades, skymningar kved, jag mäktade inte minnas
konsten att lyssna

men havet återkom, det bar mig varsamt, det tog mig nästan
då jag var som en blind om natten, oemottaglig, i övermod
i tron att jag var fri – från mina rötter

så kom en dag, dagen då motståndet brast,
dagen då masken rämnade
en våldsam malström av livets våndor
sög upp all balans, tog förnuftet som gisslan
slog mig till marken, till spillror
lämnad i ett ödeland, kroppen spänd i vrede
sparkande mot sanden, stridande mot berg, mot vindar
tills det enda, som återstod, var ursprung,
var jord, var himmel, träd –
och havet

jag sökte havet, sjönk ner i dess sandbädd vid vågornas gräns
människohud mot korn av urtid
där smiddes vågor av havets förlåtande, och jag anade en skymt
av den långa vägen hem

Lena Stangmark

Beredskapsplan (tage)

gässens V-formationer
likt bombplan över fälten
deras sorgsna läten faller
träffar oss likt mattor
av tung metall deras räder
våg efter våg är endast
vinterstormarnas förtrupp
det var ytterligare ett
försök bland många
en sista ansträngning
en sista chans på förhand
som en långsam catarsis
vals för den rotlöse som ser
förfallet men inget kan säga
är vägen i sanning målet
de svartmögelfyllda städerna
till fuskbyggen som fyller
mitt hemland
rotlösheten blir det enda hemmet
själslig hemlöshet
den enda tryggheten
dåligt dragen el och läckande tak
i politikernas folkhemsbyggen
där alla skulle med

Andreas Lindblad

Av jord

av jord är du kommen

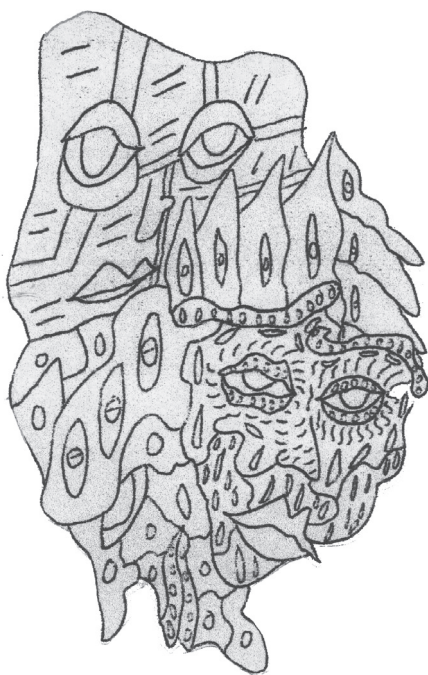
lägg dig ner
här kan du vila
bli ett med mossan
du har försökt
förgäves
du har rök i lungorna
moder jord
en handflata mot varje sten
som krossats
varje vattendrag
som tömts
varje skog
som brunnit
vi har gått emot varandra
men vi ska åter enas
åter
förenas
moder jord
du har försökt
när vi lägger oss ned ska vi lyssna
bli ett med mossan
med dig
andas ut
moder jord
lägg dig ner
nu kan du vila

till jord skall du åter bli

Hanna Osvald Sahlin

Hägringar & brunnar

Om
du kan
förvandla
hägringar
till brunnar
kan du även
förvandla
vattnet
i dem till
vin.

Per-Magnus Eliaeson

Jag vilar min själ

Jag vilar min själ i din
Kännande tidens stillhet
Två själar i harmoni
Givande stilla ro.

Din själ – den är som en vind
Som energi din själ den är
Kan ej tas uppå
Men ack så skön att känna.

Jag vilar min själ i din
Erfarande Evighetens lugn
Ett lugn som till fullo mig fyller
Om blott för en kort liten stund.

Leif Sahlman

Sagan om en man som förvandlades till ett träd...

En man förvandlades till ett träd
för att komma i kontakt med Naturens
innersta väsen.

Han öppnade sina grenar och blev till
ett stort tryggt bo för alla djur som i Naturen bor.
Han blev vän till alla som kom förbi och bjöd
sitt väsen till alla som behövde skydd.

Han lärde sig känna in alla årstider i sitt inre,
lik tiden som försvinner...

Lyssnade till vinden och kände rysningar genom
huden, lik floder som rinner...

Såg regnets våta tårar vattna hans rötter inne
i jordens bördiga slätter.

Kände in solens värme, som smälter snöns vita nätter.
Åren gick och han kände sig lycklig och rotat isig själv
utan att behöva fästa sig vid någon speciell.

Men så en höstdag, flög en vacker älva förbi och satte sig
på hans trädkvist... hon hade så vackra ögon att han
förälskade sig djupt och utan skydd av den ömhet som
strålade ur hennes mjuka blick.

Först blev han rädd och ville springa sin väg, men hans
rötter hängde inte med... så han stannade och teg.
Men till sist förstod han att älvan kunde bli hans brud
och dela hans liv, eftersom hon var oförstörd och vild
precis, som trädet, som han hade förvandlats till...

Titti Spaltro

en vit prick

jag lämnar det invanda
allt är ett galet beslut
friheten från systemen
ingen glädje längre
vill hitta en friare tillvaro
den vilda tiden
jag söker mig dit
jag kommer nog trivas där
jag tar den här vägen
avigsidan blir rätsidan
och jag själv blir
en liten vit prick på kartan

Elisabeth Westlund

Vattnet rinner kraftfullt nerför ett berg
bland gräs och mossor
växer bären frodigt
med vacker färg.
Rogivande hörs vattnets brus
i de gåtfulla träden
hörs vindens sus.
På bladet speglas i vattendroppen
himlen och molnen
och berget med snö på toppen
regndroppar faller mjukt
på stugans fönster
på blad och blommor
och bildar vackra mönster.

I den rofyllda skogen frostigt glimmande en sjö
med trolsk dimma och vit fluffig snö
gnistrande som stjärnorna
på himlen den klara.
Stämningsfullt lägger sig gryningsljuset
över de vidsträckta stenarna
intill det ihåliga trädet
och de snötäckta grenarna.

La nieve brilla
blanca y magica
con sus formas de cristales
y fluye calmamente
el hielo en el río
tan bello
y hace frío
ilumina al paisaje
la luz del cielo.

Ingrid Heldt

Efter operationen

Stadshusparken, dag två
Kyligare idag, mindre turister
Riddarfjärden gungar och
vågor leker på ytan

Jag är mör, men glad
Jag lever, har överlevt
Tankar på döden var nära
och nu lyser livet klarare

Nära vattnet öppnar sig molnen
Solen lyser rakt ner i min själ
Kan man vara tacksam för cancer
som får livet att lysa så tydligt?
Svaret ligger i existensens vågskål:
Bara om man överlever!
Solen är en kyss från Ödets Gudinna
Den är varm och kärleksfull.

Peter Palm

Injected voids

Worthy. When life sinks like a door
And executes underscores
With rational discourses
Muddy. With critics valuing facts
Me neither can I fathom
The fundamental dogmas
Of Empirical scrutiny's
Whims of powers and authority

**A whispered scenery of the Blue-White
Permeating in the sheet of concrete oblivion
Transcending into a static liquidation
Colliding in the void
Where non-existence is poised
In its majesty**

Abetting. A pleasant trust of prudent hot heads. With
gates that hinge in in fine robes. A father's righteous will.
Begetting. Executing underscores. With rational
discourses. With monumental forces. In our mother's
contentions. A mother's righteous will.

In with brittle dungeons
Cradled in bottomless grades
In brands of stranded doughs
Where existence strove
In Injected voids. Blazing in gazes.
That swoop the furnaced Ice
Irrevocably irreplaceable. Daunted and beguiled (2x)
Temporarily permanent. Gone yet present In those
Injected voids (Repeat)

A whispered scenery of the Blue-White ...

Angela Aku Tarras-Wahlberg

Mamma

Dina ord slår hårdare än tusen slag.
När du gråter rasar en del av min värld.
Det gör ont att se dig ledsen.
Men mamma, vem tröstar mig?

Runt dig trippar jag varsamt på tå.
Kommer jag att trampa på en mina?
Kommer du att explodera?
Ser du alla blåmärken i min själ?
Ser du tårarna som jag vägrar släppa fram?
Mamma, ser du att jag är rädd?

Snart är det jag som kommer att explodera.
Snart är det jag som kommer att gråta.
Jag är rädd att alla mina tårar kommer att ta slut.

Mamma, hade du brytt dig om jag inte fanns?
Eller hade du blivit ledsen?
För då hade jag stannat för din skull.

Ser du barnet som gråter?
Ser du hur blåslagen hon är?

Mamma, den gråtande flickan är jag.
I min nu vuxna kropp sitter det en liten flicka och gråter.
Gråter det kanske en liten flicka i dig också?
Är du också trasig på insidan?

Jag älskar dig med hela mitt hjärta
Trots att det sitter en ledsen liten flicka i min själ,
En flicka som kommer få kämpa hela livet för att sluta gråta.

Emelie Wall

tillhörigheten

jag var på sommarpromenad
med ljumma känslor och tankar
även vinden var ljum
min skugga skyddande den lilla från solen
hon sökte min blick och skrattade
jag knuffades in i glädjen
skrattade tillbaka
hela verkligheten skrattade
när jag försöker greppa skrattet i efterhand
är det som när man försöker greppa vattnets stråle
så förnimbar men omöjlig att fånga med fingrarna
men jag vet
jag tillhör skrattet
och hon

Annamaya Öhlund

Det är bara detta
jag
detta i mig: Ting!

Ting med egen agens...

Lis Lovén

Du behöver inte vara ensam

Du där, med tom och sänkt blick.
Försöker gömma dig, och inte visa ditt skick.
Jag ser dig, oavsett vad du gått igenom.
Titta på mig, bry dig inte om dom.

Jag heter Conny, vad heter du?
Det är okej om du inte vill berätta just nu.
Orolig att du inte mår så bra.
Vill du fortsätta prata eller ska jag dra?

Tro det eller ej. Jag har varit där du är.
Ursäktar mig för vart än vinden mig bär.
För att hitta ljuset i tunneln, måste dessvärre.
Det mörka runtomkring bli färre.

Det är okej om du vill gå.
Jag om någon har lätt att det förstå.
Jag vill bara säga: värdesätt även det lilla.
Snälla var försiktig och gör inte dig själv illa.

Om du tänker stanna eller springa.
Oavsett, ta mitt nummer så kan du ringa.

Vi vände oss och gick åt varsitt håll.
Nådde jag fram eller kammade jag hem noll?
Jag hoppas vi ses snart igen, kanske på ett annat ställe.
Sen kom det: »Förresten, så heter jag Pelle.«

Conny Danielsson

Hon satt så tyst
Han försökte le

Hon rörde inte ett finger
Han gjorde en grimas

Hon blundade
Han hostade till

Hon kramade sina händer
Han slickade läpparna

Hon satt helt stilla
Han tog upp mobilen

Göran Ekström

Kroppar kramas.
Andlighet, själsliv.
Hänsyn, respekt, integritet.
Oförklarlig lycka som bara kommer
Om och om igen
En knepig varelse som visar sig bli vän
Humorn närmast under Gud
Gud som Ekosystemets medvetande
Alla är inkluderade
Ingen ska behöva vara ensam
Vi är många och starkare tillsammans

Och så det andra
Sveken man måste göra för allas bästa
Det mörka som stora svarta silverfiskar
I rymdhavet kan ingen höra dig skrika
Och vem vet what spacefart means
Jag nöjer mig med en enkel frukost

Jag har känt så mycket kärlek
Komma till mig
Genom luften som genom trollslag
Och så mycket hat och hårda ord ur rädsla
Tvätta målarduken ren, måla den vit igen
Framtiden är en omålad duk och ett
Oskrivet blad

Peter Beskow

Träd stilla

På den upptrampade stigen
under trädkronorna

Träd stilla
Räkna inte stegen
Mät inte tiden
Plocka inte svamp
Klassificera inga växter
Stör inte haren

Tänk inte

Var
Andas, utan att kontrollera
laktta, utan att värdera
Känn efter, utan att ändra

Fullfölj
Följ fågelns flykt hela vägen
Lyssna på löven som faller
Känn stammens puls genom årstiderna

Träd stilla
under stilla träd

Torun Ewald

En enkel själ vad mer.

Rosa moln på gråblå himmel.

Jag ser bort mot röd horisont.

Minnen för mig fram till havet.

Till ebb och flod.

Tidvatten flyter in i mina ådror.

Jag njuter i mitt hjärta av
hågkomster från höglagda berg,
av tusenåriga slipade stenar.

Jag är min egen skugga, av det gamla
som blivit kvar.

Hastigt stannar allting upp
med tidvattnet.

Med vindens hjälp tar svallvågor
sig fram mot stranden.

Rullande havsvågor
släcker törsten.
Livet är kärlek nog.

Solen läker. Stenarna är varma.
Jag finner tröst i skriften.

Britta Axelsdotter Boström

Onsd. 20/10 -82

I tillvaron existerar
tankarna.

Ur tankarna kliver möjligheter

I möjligheterna bor tvivlet.

I tvivlet finns tvekan.

Tvekan blir till beslutsamhet...

Och där, i beslutsamhetens starka
sken reser sig hoppet, ljus
som en solgudinna,
klädd i mantel
vävd av kärlek, tolerans
och självkänsla.

Brith Lindström

På en visit

Sanningar är två:
FÖDELSE och DÖD.

Mellan födelsen och döden
hinner man gott
SPEGLA SIG NAKEN
i en lugn och fager vattenyta.

Mellan födelsen och döden
hinner man också
pinka på en finslipad
granityta.

»I was here.«

Esko Järvinen

Tiden flyger iväg.
Vi blir äldre och en ny generation skapas.
Världens slut kommer närmare och närmre desto gråare
vi blir,
trots det ångrar du att du kysste honom.
Jag lovar att du inte är sämre för att ni där och då
delade lust och värme som inte längre finns kvar,
och trots din ångest är du lika vacker ändå.

Solen fortsätter skina,
men kanske inte för alltid.
Så skriv den där boken.
Spill på dina vita lakan och hoppa i sängen som du
aldrig fick göra som liten.
Tänk på sex hur mycket eller lite du vill.
Låt ångesten flöda tills tårarna äntligen tar slut,
och finn din glöd igen.
För ingen annan kan tända den innan du skapar första
gnistan.

Vår tid är inte bestämd.
Vi har inte för alltid och i morgon är inte lovat.
Så ring henne.
Kyss dem och berätta för honom hur du känner.
Krama dem.
Ta vara på tiden som vi för ofta tar för givet,
för den kommer aldrig tillbaka.
Så lev med den här och nu.
Här när vi väl kan.

Sanna Lönneborg

Man måste ju passa på

Man måste ju passa på om man är i centrum

Man måste ju passa på att köpa smör, kaffe och köttfärs
när tillfället ges till bra pris

Man måste ju passa på sa min frisör,
som charmar äldre damer
Den senaste hette Åsa, 60 år. Tjusigt namn, tjusig famn

Man måste ju passa på att få det gjort,
nya glasögon, nyklippt hår,
nya kläder, som passar i alla väder.
Med andra ord: t-shirt, en rosa och en blå

Karin Jo

Normalt

Det finns dagar då vi inte är för samba
Rock
Hiphop
Men det betyder inte att vi behöver magiska piller
för att kamouflera vår introspektion
Just då har vi inget att skåla för, helt enkelt
Stillheten är ett lager av styrka
Men vi kommer tillbaka!
Vi kommer tillbaka och tillkännager
slutet på en smärta – tills nästa smärta kommer,
normala som vi är...

Caroline Baptista Axelsson

Ljus av ljus

Ån

Domkyrkotornet

De gamla människorna

Allt är ljus

Ett ljus av ljus

Det är någon som ser

Inne i mig

Som ser mig

Också fågelsången

Och den unga kvinnan

Som lycklig går förbi min bänk i höstsolen

Med en tung tummad bok under ena armen

Och den älskades kyss i friskt minne

Allt är ljus

Ett balsamiskt ljus

Inne i mig

Johan Andersson

Träd

Livskraften;
Rötter som sprider sig
som förankrar sig
i den fertila jorden
som behåller fukten
för andra växter
andra varelser
även för oss
Lövkronan ger skugga
ger skydd
ger fuktighet
ger mossor
Lövsången ger vila
ger ro, lugn
vaggar mig till sömns ...

Håller mig vaken i stormen

Helen Haldorsdóttir

Akta dig för råttorna
Dom som står bakom & klappar din rygg
& med fagra ord smeker dina öron.
Lögner ...

Akta dig för råttorna
Dom som står vid sidan & håller din hand
& med glittrande ögon ler mot dina.
Förgiftning ...

Akta dig för råttorna
Dom som står framför & kramar om dig
& med sin värme ge dig trygghet.
Falskhet ...

Akta dig för råttorna
Dom är inte där för att ge dig trygghet
Dom är inte där för att hålla din hand
Dom är inte där för att ge omtanke

Akta dig för råttorna
Dom kommer & tar dig
Din själ spottar dom på
Ditt hjärta river dom ut
Och skrattande går dom därifrån

Akta dig för råttorna
Dom är närmare än du tror

Chanette Andersson

På min ort

Är de nu tre bortsprungna katter
det sätts upp lappar,
jag följer glittret på gatustenen,
andra säger det är bara regn,
men jag tänker på
bortsprungen, hittad, älskad, sedd,
Ser hur andra springer förbi
en lapp om ett viktigt liv
men är i något helt annat
i en skärm som flyktigt fånga uppmärksamhet för stunden,

iakttagelser på min ort
när det egna livet är satt på paus, samtidigt som när tuben
går enligt tidtabell,
när hände de senast?
Kanske borde jag ta och hitta katten
eller låta ta tuben dit den tycker jag borde gå av,
För jag är egentligen inte på väg,
jag är bara i stunden tagen
av att det är upp till dig och mig
att hitta katten
eller har den redan hittat hem?

LeaLive

På strået i skogen

Nyckelpigan på strået i skogen
Med sina tjugotvå prickar
Svarta på den gyllene manteln

Pigan möter en annan piga
Vars mantel är ett schackbräde
Hon duellerar gärna

Partiets intensitet
På det tunna strået
Schackbrädspigan tappar fästet
Nyckelpigan kvar på strået
Samspelet i skogen

Pigorna
Med sina gyllene mantlar
Nyckelpigans tjugotvå prickar
Schackbrädspigans svarta rutor
Tomma

Det gyllene paret
I harmoni
Funna och exemplariska
På strået i skogen

Jonathan Stribrant

Hinnan

Runt mig lindar sig en genomskinlig hinna
Ett syntetiskt hudlager
Som en plastpåse; genomskinlig, tunn

En gång om året dras den åt
En man tar tag om min hals, mitt hår eller mitt lår
Om han trycker klämmer slår tillräckligt hårt
så kommer hinnan kanske gå sönder
Det är alltid det jag hoppas när jag ligger där
Och går sönder

Jag har försökt på egen hand;
målat vita rutnät över kroppen
dragit skimrande blad över min hud, likt en kam
spenderat natten på balkongen under skimrande snöfall
dränkt mig i smaken av metall, blinkande ljus
och färgglada drinkar
Tänkt att det kanske smittar

Hinnan håller mig bunden
så jag gräver djupt, försöker hitta en väg ut
Göra hål för luft, som jag gjorde i plastfolien till
insekterna jag fångade som barn
Men det enda jag penetrerar är min egen hud
– det får mig att se onaturlig ut

Jag är nog inte tillräckligt smart eller stark eller hel
Kanske är hinnan min enda del

som är rätt

Kanske är det i stället jag som måste utplånas
så att allt det som omger mig
äntligen får vila

Ebba Forshell

Att Göra Om

Om och om igen
Göra om rummet
Rummet fylls gång på gång
men jag vill göra om

Det tar aldrig slut, jag jobbar
Och jag sliter, med strävan efter
att ännu en gång göra om
Om och om igen
Göra om ...

Helene H Fahl

Minnena av min mormor Mary

Minnena är många.

Som den gången då jag fick min första mens, då min mamma berättade det för min mormor och min mormor gratulerade mig medan jag tänkte att livet var slut.

Som den gången min mormor mässade om att örat är som ett foster, den gången jag kom hem med hål i öronen, medan jag kände att jag bara ville göra fler hål i öronen.

Som den gången min mormor väntade uppe på mig tills jag kom hem på natten med sista bussen medan jag tänkte att jag klarar mig själv.

Som den gången min mormor tröstade mig när min pojkvän Mattias gjorde slut och sa; du kommer älska igen, medans jag kände att kärleken aldrig kommer komma åter.

Som den gången min mormor skulle köra bil till sjukhuset när jag hade gjort illa foten medans jag höll andan och tänkte att nu kör vi i diket.

Som den gången min mormor lekte och skrattade med min dotter på ålderdomshemmet medans jag kände att livet är vackert.

Som den gången min mormor skulle lära mig baka frallor, med en portion gröt och höftande hit å dit, medans jag tänkte att det här kommer aldrig att gå.

Som den gången min moster meddelade att min mormor inte har länge kvar att leva medans jag kände att tårarna rann längst mina kinder.

Minnena är många. Och de lever kvar.

Sandra Eriksson

Gåvorna

Jag drömde du gav mig en ros i natt
Så lysande röd med daggblanka blad
Den skänkte mig skönhet
och stärkande doft
Jag ska lova att vattna den väl

Jag drömde du gav mig ett träd i natt
En urgammal ek så kraftfull och grön
Den skänkte mig styrka
och livskraft från jorden
Jag ska lova att vårda den väl

Jag drömde du gav mig en falk i natt
Med vidsynt blick och vingarna vida
Den tog mig på ryggen
och lät mig se världen
Jag ska lova att föda den väl

Jag drömde du gav mig din själ i natt
Ett hjärta av kärlekens tårar
Men din själ är så tung,
jag har nog med mig själv
Så i natt ska du få den igen

Nike Ravenscar

Att vara man är hårt

Jag känner dig och ändå inte.
Efter alla dessa
år
av barn och hus och bostäder
har jag aldrig sett
en tår
från dina ögon falla.
Aldrig hört dig kalla mig
din älskade.

Lägg din arm omkring mig,
att vara man är hårt!
Lyssna! Lyssna efter vad jag gör
och tänker!
Avvisa mig inte bara!
Vänd dig inte bort,
snälla ...
fast du också har det svårt ...

Anna-Maria Lagrelius

I fred

En vägg, en dörr

Icke kan separera medvetandet från

Närvaron

Ensam, helt ensam

En vägg, en dörr

En själ

Dödar min närvaro

Lizah Diyabanza

Dygnets mörka timmar

Mörka kvarter om natten
Människor sover där inne
eller tänker på senaste minnen
ur flit och nödvändighet

I skyn finns helt andra vidder
där månen hänger på valvet
Och stjärnorna stilla åblickar
satelliternas banor och varv

Det är något med mörkret som tar mig
in i helt andra tider
En andning som tillslut får vila
från människors ständiga larm

Tystnadens mjuka kulisser
lovar en orörlig klarhet
likt stillnande vatten i tjärnen

Och lyssna till Livet jag får

Anna Olsson

Trädkram

Springer och nästan studsar ut till naturen.
Och ser mitt favoritträd.
Ger det en kärlekskram och pussar på det.
Och!
Känner trädets doft, och den kärlek och värme,
jag får tillbaka.
En trädkramare är jag.

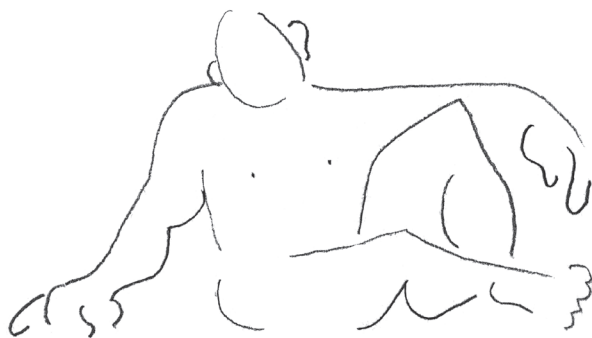
Valentina Vanilledoff

Livet är ömtåligt och kort

Vem är ansvarig för framtiden
alla dessa egocentriska gubbar
som låter helvetet bara växa

Dagsländor som spottar i havet
rädda sig den som rädda sig kan
jag ville göra mycket mera

Hinduer och buddister återföds
kristna tror på paradiset och helvete
men tänk om det bara blir svart

Oscar Trimbel

Det är mycket varmt och fuktigt
Visst är det underbart

Byggnaderna är gråa och slitna
Visst är det underbart

Massor med skräp på gatorna
Visst är det underbart

Många är fattiga och utan pengar
Visst är det underbart

Maten är stark och luktar curry
Visst är det underbart

Vi är på promenad i Calcutta
Visst är det underbart

Oscar och Britta visar vägen
Visst är det underbart

Humberto Jara Vega

Stora skor

De små skorna
Har bytts ut
Mot större
Men dina drömmar
Och ditt hjärta
Är detsamma

Lyssna inåt
Våga vilja
Ge dig själv
Den chans
Som andra försöker
Ta ifrån dig

Börja se dig
Genom mina ögon
Så länge du vill
Byter jag ut dina skor
Till en större storlek
Om du följer ditt hjärtas röst

Jag kan inte mycket
Nästan ingenting
Men när du flyger iväg
Känner turbulens
Så glädjs jag åt
Att du fått med dig gåvan

Du vet vad kärlek är

Louise Sahlberg

Veckans bästa dag

Vaknar tidigt

Äter en supernyttig frukost;

Färska bär med grekisk yoghurt

Nymalet kaffe

Färskt nybakat bröd med avokado och tomat

– i MORGON!

Jag gör en skogspromenad som rensar mina lungor;

Hittar en massa kantareller som jag steker i smör

och njuter på mitt rutknäcke

– i MORGON!

Hinner städa, byta sängkläder och putsa alla fönstren

– i MORGON!

Alla mina måltider är välbalanserade med nyttiga proteiner mest från fisk, ost och bönor,

Nästan inget kött – korv köper jag aldrig!

– i MORGON!

På kvällen lyssnar jag på en kritikerrosat musikal,

Innan det har jag avnjutit en läcker teatermeny

med dryckespaket.

– i MORGON!

VECKANS BÄSTA DAG; i MORGON

finns ju inte...

Evie Roseneld

Ostmackan

Jag minns ostmackan som jag slängde. Jag hade vaknat mitt i natten av hunger. Tände inte kökslampan, visste var i skafferiet knäckebrödet stod. Så var det osten. Hade köpt en Prästost på dan, men glömt den. Rotade i folkhögskolans svarta tygpåse och på botten låg osten, mjuk och ljummen. Slet av plasten med tänderna. Skar av en stor bit ost med kniven och la den på brödet. Tog en tugga – osten började bölja fram och tillbaka, fram och tillbaka som en havsvåg, i munnen och på brödet. Tappade ostmackan i golvet – och hörde den tassa mot ytterdörren. Mat som smiter tänkte jag inte tåla. Det var min nya devis sedan den trista spaghetti Bolognesen gjorde slut genom att flytta utan ett ord. Eller sorgen jag kände efter flygande Jakob, sexmissbrukaren som jag älskade en tid, som flög vidare och som efter ett par år störtade ned från himlen i sitt flygplan och kraschade mot havsytan. Eller som den intelligenta persiska köttfärgsgrytan som försvann på skidor i Idrefjällen och som fortfarande inte har hittats. Fick tag i ostmackan som nästan hunnit genom brevlådan. Den kved i mina händer och sa förlåt, förlåt, men utan nåd gick jag ut i natten och slängde den i kärlet för matavfall. Nu var det jag som bestämde. Bakom mig hörde jag ostmackan ropa att den skulle stanna hos mig för evigt om jag räddade den. Men det handlade bara om mat med ett utgångsdatum och jag visste att den ljög. Jag gick tillbaka till sängen och somnade hungrig.

Anci Rosén

Ensamhet

jag söker efter ett varmt rum
jag tror det blev kvarglömt

på en tidigare adress
med fast telefon

och högar av tidningar och
reklamblad i tvättstugan

jag letar efter dej som var du
det är väldigt mycket ensamhet i mig nu

Utsikt

lönnlöven håller sig kvar på
rinnande rutor

värms av solen och
faller fritt

jag förbereder en annan utsikt

Liselott Granath

Räven

Först ser jag bara öronen,
sedan den avlånga, smäckra kroppen

och svansen
som följer huvudet som en foglig lakej

Räven smälter in i ängsgräset,
jag smälter in i vyn om världen

Räven vet nog inte om att den heter räven

Inte heller jag,
vad människor
i skymundan,
bakom livets osynliga fönster kallas för

Arja Kaarina Söderfeldt

Fågel Fenixa

feminin frihet

Fuck fördom

frigör formen

Finn förnyelse

flytta fokus

Framhäv fritt

färga frikostigt

Förtrösta fäder

flickors flygbarhet

förenad färdväg

förgrenad framfart

Frimodiga Fenixor

fortsätt flyg

Flyg fult

flyg fint

Flyg fjärilsblå

flyg fågelröd

Flyg fabulous flyg!

Cina Larm

Det måste va slut nu
Ni måste steppa upp
Betala med pengar
Kom in i matchen
Ni kan inte hålla på
Släpp in det nya
Åka tåg några mil
Parkera din bil
Köpa mat och medicin
Till och med lite vin
Träffa partner och vänner
Ja alla du känner
Träffa doktor och vården
Eller plats på kyrkogården
Så sluta va krånglig
Gör som vi andra
Vi har inte längre tid
Ta det på skärmen
Det blir mycket bättre
Det enda du behöver
Jo, det var en sak till
Det finns vissa risker
Glöm nu inte
Det är dina pengar
Man ska va väldigt noga
Så ingen stjäla ens pengar
Det är också känsligt
Finns inte längre plats
Fast det här är ändå inget
Släng dig ut från stupet

på bakåtskräveri
Tekniken gör er fri
Det är ju banalt
Sköt allt digitalt
med pennor och lappar
och skaffa er appar
Boka i appen
Betala med appen
Det gör du i appen
Allt finns i appen
Det gör du i appen
De finns i appen
Boka i appen
Finns också i appen
grinig och tvär
Var inte till besvär
att träffa varann
Det fungerar ibland
om du lyder mitt råd
är lösenord och kod
Det är faktiskt ganska viktigt
Så var försiktig.
Du får inte göra fel
du sätter på spel
med koder och kort
Det går väldigt fort
med integritet
för nån hemlighet
att hänga upp sig på
och sväva i det blå

Benny Fröjd

Insändare

Till dig, tappra pappa på pendeltåget, februari
Det framgick så tydligt hur trött du var, redan innan
du väjdade till dina energiska småflickor att sitta stilla,
genom att berätta att du hade jobbat till midnatt och
bara fått sova till fyra.

Du verkar ha världens finaste barn. Glada, nyfikna och
ytterst verbala. Det var en glädje att tjuvlyssna på hur
de uttryckte sig. »När är vi framme?« frågade de.
Jag och mina syskon var likadana, i baksätet på en
röd Mercedes från 1970-talet. »Imorgon«, svarade du
uppgivet. Jag tror du överdrev. Tidsangivelser betyder inte
så mycket i deras ålder.

De studsade fram och tillbaka i gummistövlar och
overaller i rosa leopardmönster, på och över sätena
i vagnen. Du bad dem att hålla fötterna borta från sätena.
»Varför?«, var deras motfråga. Du svarade att folk
skulle sitta där.

Du bad dem att sätta sig ner, vara stilla, för allas och
din och Guds skull. »Jag ORKAR inte sitta still«, var det
svårt näsvisa svaret.

Vi var det medelålders paret i svart kostym och slips,
respektive svart finklänning, utan smycken. Fredag
morgon, på långresa. På väg att ta avsked.

Alla utom vi gick av på centralen. Vi hade gärna haft
sällskap en bit till.

Först när ni gick av såg jag dig, barnens mor, som
teg hela vägen, och barnvagnen, där jag antar att någon
sov. Innan såg vi bara flickorna, hörde din röst, en
väldigt utmattad gud.

Dagens ros till dig, och all styrka du behöver.

Cathrin Monell

inlåst

du har klöst
du har sågat
du har skrikit
men vem har hört?
vem har frågat hur mår du?

vem har sträckt ut en hand
öppnat din bur
släppt ut dig

du har varit inlåst i en bur hela ditt liv
men nu har du nyckeln till friheten
jag har sett dig genom gallret flera gånger
men nu när du står här framför mig
kan jag inte tro mina blåa ögon

tårarna trängs bakom ögonlocken
för en gångs skull sträcker någon ut en hand
mot din arma kropp
du tar försiktigt min kalla hand

längst utmed livets väg går vi nu
tillsammans utan galler
med en innerlig grönska

du är precis lika verklig som mig

*du är en del
av en del
av mig*

Felicia Johansson

De försvunna orden

Jag vaknar i natten och tänker på de försvunna orden.

Vart tog de vägen?

Vad är det för ord och vad har de för innebörd?

Jag ska räkna upp några.

Solidaritet.

När hörde du det senast

Vad är innebörden?

Har du tänkt på det?

Medmänsklighet, rättvisa, kärlek.

Några flera av de farliga orden.

Ord som är laddade med värde och mening.

Medkänsla, skonsamhet, förlåtelse,

Försoning, aktsamhet.

Människovärde, omtanke, generositet,

Gemenskap.

Vad betyder dessa ord och vad är motsatserna?

Vilken är vår värdegrund?

Tänk på det!

Ulla Risling

Du är min drog

Du är min drog	du är mitt rus
Du dyrkar låset	till mitt hus
Du är min drog	dig vill jag sila
Omslingrad av dig	tätt vill jag vila

Susanna Hall

svart skog

framför en svart skog
fönstrets regnkristaller

van vid mörker nu

det känns nästan naket kallt
när ljuset tränger sig på

drar för gardiner
släcker ned runt läslampan

tänker på lyckan

den finns kanske i språket
i samtalen mellan oss

Fredrik A. Persson

Barfota

Vi har aldrig gått i ett par skor
Vi djuren som följer flocken på avstånd
Våra hjärtceller bultar på de dörrar
Som våra tassar inte vågar lyfta sig till
De hjärtceller som har tagit över våra kroppar

På nätterna ylar vi och morrar i små kuddar
ihopsnodd av doftande dixiegräs
Eller uppvaktar månen timmar i sträck
Det ljus som inte bländar våra känsliga ögon
Det ljus som hoppas trygghet

Flocken vet vagt och outtalat att vi finns där
Det är överenskommet att flocken låtsas som ingenting
Ibland sticker vi fram svansen bakom en knut
och vaggar den dröjande
Hoppas någon oförhoppandes ska bryta tabut
och av nyfikenhet gå fram till oss

Vad är detta för varelse
Kan den tillföra flocken något
Vad kan flocken tillföra oss
Vi kan inte tala om vad vi behöver

Kanske en fjärrskådande medlem av flocken
en särskilt vacker dag
Ser att vi har magi med universums puls och liv
Det liv som bor i våra bultande hjärtceller

Vi djuren som är födda hjärtbrutna
Vill du gå en stund med oss

Ellinor Hillström

Dialog

– Det gör något med själen, säger du, det där med att se men inte agera.

Att komma ut från bubblan men inte gå över till andra sidan, den som har tiden och historien med sig. Att inte reagera!

– Det gör något med hjärtat, fortsätter du, att stå bakom väktare och polis.

Att vara på fel sida men få beskyddet, bli den som tas om hand men inte få vara den du är. »Skyddas« från sanningen!

– Men du måste stanna, säger jag, oavsett hur det känns inuti.

Det är ansvaret, att ta upp utrymme, plats och position. Att hindra det som skulle kunna hända. Närvaron som motstånd!

Sahar A.

Livet, sett ur ett
evighetsperspektiv

Kärlek!

Villkorslös Kärlek!
Oändlig, fullkomligt gränslös

Kärlek!

Var inte rädd!
Allt är väl.
Nödvändigt att minnas
i alla livets stunder

Namaste
P. R.

Ditt gap och mitt

något litet
ramlar ur din mun

jo, jag såg hur
något litet
ramlade ur din mun

en bön om något bättre

så öppna upp din käft
se hela huvudet spricka upp
under en svart flagga
fladdrar alla skuggor

all befrielse
spelar kanske ingen roll
några kämpar för frihet
medan andra inväntar sista stöten

det spelar kanske ingen roll
om vi alla dör
ett hundra år

om och om igen

/tolkning: one hundred years: the cure

Ola Lindvall

Höst

Dag för dag
förändras färgen
grön
röd
orange
gul

Blåsten lossar
blad
marken täcks av
prassel löv

Träden kommer att skalas
det måste få vila
annars kan det inte
komma något nytt
sade barnet
en gång
i en annan tid

Gisslan frigres
fängslade frigres
ett litet hopp
tänds

Demonstranter
tågar på gator
på skyltar
står skrivet
No Kings

Idag har träden
en annan färg än igår

Eva Hedlund

En skymningsstund på vinden

En skymningsstund på vinden.
Träets mönster, urholkningar,
golvbrädor ger sina knarriga tolkningar
om gamla tider.

I mörkret tar jag av mig kappan
och sätter mig på vindstrappan.

En fladdermus hänger i taket och lodar.
Den vill inte betala någon hyra, jag förmodar.

På penningbekymmer svarar den med skit,
denna vind är ingen svit.
Här hjälper inget direktiv.
Fladdermusen har sitt eget perspektiv.

Änglalockige Einar

Änglalockige Einar spelar sin fiol,
i aftonsolen, i rosengården.

Gamle, gamle Einar smeker sin fiol.

Einars gyllene änglar, gjutna i gipsform
i hemmets väggar, nostalgien eggas,
Einars sköna änglar förgyller sin miljö.

Änglalockige Einar spelar sin fiol,
i aftonklänning, i purpurljuset.

Gamle, gamle Einar smeker sin fiol.

Mánja Elizabeth Waltman

Jag sjunger kärlekssånger för mina krukväxter
fast det räcker med att jag andas i samma rum.
Igår snäste jag åt ett palettblad,
när jag var hormonell och övernörd.
Palett, sa jag och skakade på huvudet.
Pasvår! röt jag, och ångrade mig genast.

Jag måste få mina affärer i ordning
men jag har inte sett vad brådskan är.
Mina affärer är så förfärligt små nämligen.
Utan åkommor eller avkommor
har jag nog lite tid på mig.

Jag vet att jag vill kremeras och planteras
i en sån där komposterbar urna.
Jag kan bli en tall eller en lönn
kanske en kaukasisk vingnöt.
Plantera mig på ett berg med utsikt
över en naturskön nudiststrand.

Min yviga doktor westerlund ska hålla mig vid liv.
Det är min plan.
Jag är inte religiös men när döden står för dörren
då ska jag gnida ett krusigt blad mellan fingrarna
som ett radband.
Fader vår
ålderns höst
en kärlekshymn för din himmelska doft
Amen.

Kee Leong

Den stora Dagen

Gud finns i ljuset Gud är ljuset inget mörker finns i honom.

När mörkret lägger sig kan Gud kännas frånvarande men efter natten stundar dagen då ljuset kommer åter.

Den stora Dagen när ljuset bryter in i vår tidsålder, vilken underbar dag att se fram emot, när Människosonen kommer ridande på en vit bevingad häst följd av änglasång och trumpeter med basunen ljudande och inseglet bryts.

Kommer denna dag förverkligas under vår livstid eller är det en dold sanning som endast Gud vet om, inte desto mindre en dag att se fram emot.

Mattias Nygren

Vi som sover i labrynter

I ett 24 bäddars rum
På londons billigaste hostel
Nära de bästa second hand butikerna
KI 01:25
dörren slängs oförsiktigt upp
Ljuset strömmar in i rummet där alla sover
Någon kräks ljudligt i rummets handfat

Jag ligger på den nedre bädden i en slags bokhylla
för människor
en säng byggd på höjden som en labrynt i det lilla rummet
För att alla ska få plats

Det känns skrämmande
Ensamt och farligt
Du ligger i bädden ovanför
Jag frågar om jag får sova med dig

Du säger ja och jag klättrar upp
Lägger mig så nära
I det trånga utrymmet som knappt innan rymde endast dig
Ligger vi båda och lyssnar på ljuden i mörkret

Nu ligger du i en annan säng
I ett annat universum
Trots det
Ligger du alltid lika nära mig som då
Och vi lyssnar på ljuden
I natten

Marilyn Roseneld

Särkullbarnen

Han välkomnar sin dotter till sitt hus
det är hennes hem, säger han

När hon kommer dit finns ingen egen plats
Han ger henne gästrummet
och fasta mattider anpassade efter de små
tvätten får hon ombesörja själv

Han välkomnar sin son till sitt hus
det är ditt hem, säger han

Sonen vill inte komma
Han vet alltför väl att det inte är sant
Han vet att de inte räknas till den riktiga familjen

Den riktiga familjen
gör vad riktiga familjer förväntas göra
De åker till Zoo
och till Legoland
Alltså åker han till Zoo och till Legoland med dem

Kvar på trappan står dottern och sonen
med hälften av generna fel

Maria Dahlin

Kaffepauser

Aurora

I.

Kaffemuggarna i olika färger stod uppställda, som vanligt i kafferummet.

Det är fredageftermiddag och ett förslag måste lämnas in idag.

Jag är ensam i rummet nu och tankarna går fram och tillbaka.

Mycket ligger på mej gällande förslaget.

Jag fyller på muggen med kaffe och lite mjölk, från kaffemaskinen.

Jag sätter mej ner

Jag tar en klunk, två och tre klunkar av kaffet.
Därefter några djupa andetag under det jag blundar några ögonblick

De andra kommer in allteftersom.
Några samtalar intensivt och andra sitter tysta i egna tankar.

Kaffet har gjort mej mera alert känns det som.
Mera skärpt.

Jag ska nog komma något bra, tänker jag.

Sigrid Tadros

Den röda färgen

Rött är livets färg
Färgen som ger liv, tar liv
Ditt liv. Mitt liv
Rött är blodet som ger liv
Rött som blod
Rött är liv

Rött är glädjens färg
Färg som gör dig glad och rymmer glädje
Juleglädjerött och röda snören
Glad av rött
Glädjen själv

Rött är ändå kärlek mest
Djupast rött är kärleken min vän
Mest av allt är kärlek rödast röda
Rött som kärlek
Rött. Djupt rött

Lennart Carlsson

Bara i kväll

Bara i kväll
vill jag komma enbart till dig
I en magisk behaglig stämning
vill gärna umgås med dig, bara i kväll

Samma som dag och natt
I livets väg av blandade färger
Min vän sitter ensam och dyster
Det är så jag känner mig just nu

Sudda bort frosten från dina sorgsna tankar
Utdriva dem med vindarna från ett grått brokigt liv
För att tända min sals ljus i din trovärdighet
Jag vill så gärna komma till dig bara i kväll
Bara i kväll ...

Enkhtuya Banzragch

Något förgånget

Det var innan avmystifieringen
innan de tomma innehållslösa gesterna
och pratmakarnas tid
då det trivialas förvandlare
magikerns budbärare
förgyllde de förväntansfullt sökande
skarornas svältfödda vardag
med exotiskt doftande rökelse
från fjärran kontinenter;
i den guldskimrande gryningens
oskuldsfulla uppvaknande
över en existens
som ännu inte desavouerats
tagits som intäkt
för den gyllene kalven.

Björn Carlsson

Nyfödd

Det nyfödda i mig
Ett barn i min famn, ännu utan namn,
kröp mot ljuset med viljans famn.
Det ville röra sig, ville bli mer –
leva fullt ut, som jag en gång svor sker.

Jag höll det ömt, sedan släppte jag taget,
lät det krypa mot sin egen färd och saget.
I tystnadens famn, under stjärnors sken,
somnade det tryggt i själens sen.

Jag gick vidare, ej för att fly,
men för att lita på livets gry.
Det nya i mig har sin egen sång,
som sjunger stilla, livslångt och lång.

Bayargerel Frid

Den nionde månaden

November

den nionde månaden i den romerska tiden
då slaget stod mellan land och sjö
själ och kropp
Ingenting var sig likt och allt kändes ändå igen

Frågorna som ställdes
var enkla och omöjliga att besvara
Ändå var det nödvändigt att ge sig iväg
utan att veta
till det tomma och tysta

Vägen vi går
rör sig tankspritt från vänster till höger
och tvärtom
Vi möter dörrar
stängda som slutna munnar

Vid sidan av vägen
blommar raseriet på fälten
Snart framme vi slutet av färden
med andligheten krävande
Vi tänker kvarglömda tankar

Hägringar anger riktningen
Sikten klar och slutet nära
så vackert ändå
med tiden
Andedräkten smeker långsamt kinden

Lars Inge Widlund

Sten

Den där vita stenen
En ädelsten från det
himmelska Mongoliet
Mot kriget försvara hemlandet
Förfaders ben finns i den vita stenen

Denna röda stenen
mer värdefull än guld, skatter
Försvarat sin hemlands gränsen
Som hjältarnas blod finns i den röda stenen

Dessa båda två stenarna är
En sten med extraordinär historia
På den andra stenen
finns förfaders ande
som vi saknar evigt med full av dyrkan.

Jadmaa Zayat

Den dyrbara tiden
har blivit ännu mer dyrbar.
Förluster i vår närhet –
av älskade.

Upptäckter
och insikter
har gjorts.

Krav
och förväntningar
från omgivningen
får en att reflektera –
på hur man vill ha det,
i relationer till andra.

Livet har utmanat mig,
och honom.
Vi behöver leva
här och nu –
inte skjuta upp
drömmarna till sen.
Och inte slösa med tiden,
det dyrbaraste vi har.

Jessica Lindholm

Lämnad som ett barn

Två tryggheter, två försäkringar och två omfamningar
av två personer,
de skulle vara två speciella människor bland miljoner
Ett löfte, ett ansvar, ett fokus och en prioritering
av en liten själ,
det var en på miljarder och skulle med omsorg
behandlas väl
Tryggheten skulle vara något skrivet i sten,
för att inte på själen rista in oförlåtliga men
Ingen förklaring för den som inte förstår,
varför tvås intresse iväg med försäkringen går
Omfamningen tonar sakta men säkert ut,
för tvås engagemang tog plötsligt slut
Nu gestalter bland alla andra men ändå finns det inga fler
ett sår som aldrig kommer läka och omvärlden inte ser
Hon hade svikit på ett sätt som endast en mamma
kan svika,
en mamma och en främling kan vara läskigt lika
Han hade förrått på ett sätt som endast en pappa
kan förråda,
en pappa och en främling kan vara båda
Barnet var lämnat på ett sätt som endast ett barn
kan vara,
ett barn förklätt till vuxen kan ändå ingen tyckas förklara

Saga Wedenlid

De kommande åren

När jag somnade och vaknade Var jag redan femtio år
Är det hög ålder eller låg ålder?

Det vet jag inte Träffades vi egentligen alla
det året? Men alla de åren försvann någonstans
Mindes jag den med gråt? Eller... Mindes jag den
med skratt? Det vet jag inte Men jag vet en sak
Min ungdomstids drömmar Finns fortfarande kvar i
min själ Min längtan att skriva mitt verk Brinner som
en eld i mina innersta tankar Jag tar min penna
Och öppnar mitt skrivblock Jag koncentrerar och
smeker Alla mina ord och beskrivningar.

Dan Nyamaa

Gamla Stan

Den kopparfärgade månen, stor som ett mynt,
drogs fram och tillbaka av hästvagnar –
nu borta, men spåren finns kvar,
i de trånga gränderna i Gamla stan.

Allt här är enkelt, men ändå hemlighetsfullt.
Som när mormor brukade bädda sängen,
med vikta, mönstrade täcken, en gammal trästol,
och på det fuktiga trästaketet där det står Espresso,
fladdrar några bruna sparvar –
flyger upp, vänder, landar igen.

I den regntunga luften, i den gamla staden Stockholm,
där kullerstenen gör högklackat onödigt,

Då saknar jag dig – att gå
långsamt med dig arm i arm

Om jag kisar mot himlen,
ser jag inga moln, bara klarblått –
och mitt i allt detta, en ensam lykta –
min sol, min magiska lykta.

Just nu vill jag bara
smaka en nybryggd kopp kaffe
och en bit av en söt kaka.

Bolormaa Banid

Om Ögats Väsen

1.

Tänk om ett av mina ögon
vilade där bakom –
så jag kunde se de smygande,
de avundsjuka som närmar sig
med sina skratt av rädsla och list.
Vilken märklig, lustig syn det vore.

2.

Åh, du dåraktiga människa,
utan ögat som ser din fiende inom dig –
är du inte blind då?
Världens färger, ja,
de syns även med ett öga.
Men saknar du det klarsynta, inre ögat –
vad hjälper tusen andra?

Dashdondov Damba

Kärlekens språk

Jag tror alltid på allt du säger.

Det är enklast så.

Löggen är så tröttsam

både min egen och

sökandet efter din.

Jag vill återge orden

en innebörd bortom läppljuden.

Hur många rörelser motsvarar en verklighet?

Birgitta Lindqvist

Tyst tyst tyst ska ljudlösheten viska
tänk tänk tänk inte på något
sitt sitt sitt och var en medgörlig medborgare
spruta spruta spruta in
terapiformen medan »vi« kan rulla tummarna
Men tack tack tack för psykosen jag fått ha
när jag i original fått va'
för fri fri fri jag för en kort tid fick bli
för jag jag jag då fick komma fram fram fram.

Genny Hansson

Trieste

Staden vid gränsen. Raserier. Boktitlar av Anne-Marie Berglund. Raserier från staden vid gränsen, skrev hon aldrig. Trieste är Berglunds Staden vid gränsen där italienskt blandas med germanskt och så Balkan på det. Gnocchi al pomodoro e burrata, sauerkraut, burek, ett hopkok som är Trieste, något eget, egensinnigt.

Min själ bor i Trieste, skrev James Joyce i ett brev till sin fru. Var ens kropp håller hus? Det är en annan sak. Joyce står staty i Trieste, på en bro över Canal Grande. I 15 år bodde han med kropp och själ i Trieste. Bäst så, med både och.

Berglund talade italienska. Bara så där, utan vidare, utan att ha pluggat språket. Hjälp av franskan hade hon visserligen. Le parole italiane kom flygandes i svärmar, formationer bildade meningar, strofer. I Trieste kan man plötsligt börja behärskas av italienska med mera, med flera. 6 mars 2020, kvällen då hon seglade vidare, in i la Posterité, Eftervärlden. Död, säger de, men det är en överdrift. När en människa dör lever kroppen vidare, den kropp som bor i själen, skrev hon. Så är vi, fastän många, en enda kropp. Från hennes e-postadress triesteberglund@gmail.com studsar inte mailen tillbaka.

7 juli 2024, min första kväll någonsin i Trieste. En till Anne-Marie och mig gemensam vän ringer mig, när jag stannar till vid James Joyce-statyn, på bron över Canal Grande, där en glödande solnedgångsgata kilar vidare ut på öppet hav. Han frågar om jag är medveten om att Anne-Marie är med mig, precis där, just nu? Jo, jag vet, våra själar, det gjorda och det ogjorda, och allt det andra, tungt som lätt, och alldeles samtidigt.

Karl-Johan Rahm

Hur ska jag kunna se dig gå

Hur ska jag kunna se dig gå?
Du skulle ju vara min för alltid.

Ångesten rör sig djupt inom mig –
ett tryck som aldrig släpper.
Jag bävar inför den dagen.

Hur ska jag kunna berätta för barnen?
Deras sorg blir för tung.
Jag klarar knappt min egen.

Måste hitta andningen först,
innan jag kan bära deras tårar.

Vad ska de säga
när allt rasar?
Hur ska jag orka stå kvar?

Jag får panik,
sluter hjärtat,
stänger världen ute.

Men någonstans vet jag –
jag måste nå acceptans.
För deras skull.
För min egen.

Snälla, flytta inte.
Jag vet att du måste,
att ditt beslut är rätt.

Men ändå –
hur ska jag kunna se dig gå?

Victoria Engström

En gång var himmelen min

En gång var Florenshimmeln min!
Över gränderna och piazzorna ...
ovan campanilerna och palatsen

Om morgonen på Via dei Frati Bigi
såg jag det begynnande blå
bortom Toscanas kullar

Så vändes ett blad
en julimorgon fångar min blick
Västerhavets vindmoln
Från mitt fönster i Haga
anade jag ett annat ljus
en annorlunda värme och kyla

Det omslutande Toscana
är utbytt
Nu kust efter kust
där borta
Fartygs Atlanten

En gång var popplarna
mina vägmärken
raka från etruskisk tid
till de långväga resandes glädje
Blad i grågrönt torrt
i olivträdets krona

Nu är jag ett tallbarrs barn.

Rolf Ydefeldt

Himlens stråle

Som stjärnor som fallit från himlen och lyser klart,
Landade du varsamt i världens stilla hjärta.
I djupet av din blick finns en ovanlig magi,
Som leder mig varsamt längs kärlekens stig.

Ditt hår dansar mjukt i vindens rytm,
Blommorna avundas när gryningens ljus viskar till dig.
Ditt leende är som det stilla regnets porlande sång,
Som solens värme som ger nytt ljus åt tron i mitt hjärta.

När jag räcker ut min hand blir hela världen fridfull,
Bara vid din sida bultar mitt hjärta starkt.
I den oändliga världen är du min början,
I all existens är min själ förbunden endast med din.

Shinesar Oyunsai Khan

Inte utan mitt tennisracket

Kistalight på gymmet efter tennismatchen!

Hårt träningspass för att fixa till en sargad kropp?
No, no, Kistalight fyller på sin vattenflaska
tar en selfie i Solna TK gym i hallen vid Råstasjön
Håller igång motionsspel trots dystra tider.

Tävlingsspel, njaa, mer en svettig tröja som belöning,
lite lattjande med bollen, några fina returer.
Den lekande människan!
Tennis en del av identiteten!

Fyller inte Björn Borg på Sveriges Nationaldag
Numera pensionär och memoarskrivare
rent av en svensk kulturkanon.
Varför inte svänga förbi Södertälje i helgen
kolla på en mytisk garageport.

Start vid the Home of the Double-sided Backhand
Från Torkällsgatan till societet och tennisbanor
i Badparken där han svingade sitt träracket.
Never, säger fru Mimmi, till en sådan promenad
kan inte se någon magi i en sådan skröna.

The spirit säger vi, miljön, en plats
där en världsartist fick sina första impulser
utvecklade kreativa grejer, den dubbelfattade backhanden
aldrig förlorade en match mot en returmaskin till garageport
En garagedörr i all enkelhet, lite lagom liksom,
en svensk kanon.

Thommy Sjöberg

Finner hopp
skapar stämningar
vid sidan om musiken
tränger mig ur vanmakten
kommer till insikter
vågar hoppas på det ljusa
det vackra
musiken,
under mig som en matta att gå på
tonerna svävar omkring mig
som fjärilar

Helena Leijd

Odlingsglädje

Odla sin egen mat och bli självförsörjande

Det låter toppen – Det ska vi bli!

Jag kollar på nätet vad som behövs

Pallkragar, som det ska läggas jord i

Sen, sätter man plantorna däri

Det verkar inte särskilt svårt

Bli en riktig odlare – Underbart!

Då är det bara att börja

Hmm – Jorden, behöver säkert göras ren

Jag kollar på nätet – Lägga det på en plåt och köra i ugnen

Sagt som gjort

Många plåtar blir det – För att fylla pallkragarna

Sen, i med plantorna jag köpt

Snyggt – Så fint!

I ett par dar!

Sen, hittar jag kryp i jorden – Huua

Äckliga små kryp, där vår mat ska växa

Tur att internet finns

Det är bara koka vatten och hälla på

Dö otäckingar – Dö!

Då – Händer nästa grej

Plantorna, de var visst av dålig kvalité

De dog allihopa

Bedrövligt – Bara en massa tok

Det där med odling

Det är nog inte min grej i alla fall

Jag tror vi stenlägger tomten istället

Susanna Lindholm

Anhörig

Har blivit anhörig för länge sedan.
Nu kan jag andas,
ta det lugnt för dig.
Jag vet att livet är inte lätt,
men försöker lära mig om dig.
Diagnoser kommer och går.
Psykosor är det värsta som finns, säger de.
Men jag har lärt mig om dig.
Vi känner varandra sedan du föddes.
Största glädjen och även sorgen.
Livet är inte en lek.
Men du har lärt mig
och jag har lärt dig
att njuta och le.
Och att lyckan finns.
Den bor hos dig och mig.

Maria Guglielmeti
en mor

Original – ditt enda val

Hallå, Rousseau

Var är du nu?

Tillbaka till naturen

kulturen

Där boken och boken

växer ur samma rot

ej fälld av AI:s fot

där original ej mäts eller reduceras av kopians
linjal

där fiolspelandets nerv ej bedövs av

konstgjordhetens fördärv

där Franz Liszt förblir Liszt –

om detta aldrig någon tvist.

Där människans puls, rytm och takt

är frihetens – aldrig slaveriets giv akt

Livets storhet behöver verkligen ingen

kompensation – denna unika sensation.

Ingela Karlsson

Tänk dej ...

När tiden, till slut, lever vid sin egen horisont av tankemödor
Landar så spillevinken utan egen förskyllan
I en brutal process av forcerade samtal om livet
som om det vore något som är allom givet

Tänk dej, tänk mej, som ett dej i förvandling
där det slutna är det mest öppna du kan föreställa dej
på det där kamratliga sättet vi alla håller så mycket av
utan att det på något sätt blir särskilt påträngande

Men, sluta aldrig att försöka förbättra dej själv
Tro aldrig att du inte kan bli flinkare på allt
Den som resonerar på det sättet har redan gett upp,
såväl för egen del, men också om alla medmänniskor

Kanske alla de glömda drömmarna till slut fegar ur
Så att alla de förlorade visionerna blir en del av dej
Som om tanken gett med sig i den slitsamma kampen
Om herraväldet i vår del av det här murkna huset

Så, tänk dej att allt ska börja bakifrån och det genast
Som om målsättningen inte är högre än så, verkar det
På det där insmickrande sättet vi ska leva upp till
Utan att visa fram vår egen undran i motlutets kyla

Där vandrar de heta väggarna i sina tåspetsskor
I de allra värsta kvarteren vi skulle kunna besöka
Utan att ens veta riktningen på vår kommande färd
Där de tankar vi lagt bakom oss är svaret vi letat efter

Tänk dej nu den allra senaste modellen av dej själv
Den modell som kommer att förvåna sej själv och andra
Bli forskningsresande och se bakom alla masker och manér
Som visar sig från den mest slitna, och sanna, sidan

Uffe Berggren

Trädgården

De valde inte heller den vackraste av trädgårdar

De stod fastnaglade på avsatsen

De hade kommit via köksingången

De hade sett delar av trädgården skymta

Den vackra leden hade lockat dem in – hit

Ingen, kan undgå dessa ljuva dofter

från sin barndoms blomster

Och ljud inifrån

husets botten

DE kom inte från huset

De nalkades utifrån.

Rita Schwarz

När stormens män höll råd

I salen satt Putin, med blick så len
och Trump med frisyren som solens sken
De tala' om världen, om makt och ära
Om vem som först borde Mars beskära

Då knackar det svagt på dörrens kant
En röst hörs säga, försynt och sant:
»Ulf Kristersson här – jag ger mötet färg.«
Men vakten svarar: »Nej, stick iväg – dvärg.«

Trump skrattar högt: »Who's that small guy?«
Putin ler stelt: »He's swedish, ay?«
De höjer sina glas och skålar glatt,
för stormaktens spel och skratt inatt.

Ulf står kvar i korridorens lopp
med portfölj och svenskt hopp
Han suckar stilla, med ton så svag:
»Jag vill ju bara vara med ett tag ...«

Sen går han hem genom nordlig vind,
till kaffet, katten och sill i skinn
Ty stormens män må världen ta –
Men lugnast sover den som ej ska va!

Ted Bolin

Mellanhavanden

Tomma gator blanka
oljans regnbåge
tvättskummets skimmer

Traktorn tornar upp sig
stigen bortom barndomshemmet
över sumpig fåra
i en delad stad

Pilraka cypresser
håller andan
försöker där slå rot
hålla nya händer

En grön ådra längs din kropp
ett entonigt bi i hörnet
vi står för varandra
mjuk arm
ett knä som håller upp

Hjälp och stjälp
en aspiration som skiljer
vi aspirerade på hjälp
men trillade i stjälp

Fingrar som rotar
kram som kramar ur
bortvändande

Tillbaka längs fårans slingriga taggar
pyrande vrede
öppnande kant
de närmaste nås av vibrationerna

Emil Erdtman

små fragment av oss

tillsammans var de allt
men sveken malde dem sönder
nu ingenting återstår
ett eko
i mina händer

Elisabeth Malmberg

de röda färgskiftningarna
rynkornas livaktighet
lövhögarnas prassel
idets värme
kretsloppets löfte om ett återvaknande
den krispiga förvintern
visst är åldrandet vackert
ändå huttrar jag
fast jag vet att döden är ett löfte
så är jag allt känsligare för kylan
älskar livets gång
och darrar inför transformationen
vägrar långkalsongernas tvångsgrepp
ännu ett tag

Jon Kahn

Utsikt från min grå plats

Skamfilad men inte bruten
hjälteträd mellan spåren.
Dagligen piskad och förskjuten
spricker ändå löv om våren

Ulla Holmlöv

Chansen att vara människa

Frossa på denna tidens hypnotiska ord som att
uppnå fullt potential
eller kanske Avveckla jaget som religion förespråkar
gammel farmors stilla visdom från sin stuga i skogen
uttryckte: lyssna på tystnaden
Filosofisk fråga fångar de svävande lagarnas visdom
Är de så att Kärlekens ström befinner sig
i mellanrummet
Himlavalvets sammetslena mörker ger
evigheten perspektiv
Kan du tänka dig Att ett liv är allt de ska vara?

Maria Ståhl

Ovana tankar

Nära mark

Jord, gräs och örters stillsamma väldoft

Bara fötter

Hudens kontakt med evighetens språk

Svävande blick

Solens lek med molnens vattenfärger

Lätta vingar

Knappt förnimbara luftströmmar av riktad värme

Ovana tankar

Väsentlighetens väsen i tillvarons vågskålar

Marianne Peres

Dockan

Du vill ha mig, säger du? Men vad vill du ha?
Låt mig presentera den mest efterfrågade modellen
Dockan

Utan förväntningar och krav
På ytan självständig. I tysthet trånande
Aldrig så att du behöver hantera några känslor
Varken hennes eller dina egna
Och hon gråter inte. Om du inte vill att hon ska gråta
Men i hennes ögon finner du den bekräftelse du vill ha
I hennes famn den skugga av närhet

Du behöver inte ta med henne ut på dejting
Inte låta henne träffa någon av betydelse
Ni kan ses helt i det fördolda
Eller så står hon milt leende vid din sida
Och med vördnad håller runt din arm
Hon har inga andra behov än att tillfredsställa dina. Dig
Inga gränser. Om du inte önskar att hon ska ha gränser

Du vill att jag ska vara vem, säger du? Mig själv?
Det ringer en klocka. En modell jag en gång erbjöd
Men varför behålla en som ingen efterfrågade?
En som krävde så mycket underhåll
Och dockan då? Du kan forma henne till vad du vill
Bara säg vad du vill ha, så är hon det. Hon anpassar sig
Snälla. Säg vad du vill ha.

Anna Sofia Andersson

Wellnessmaskinen

jag mår bättre för jag har slutat läsa nyheterna
jag mår bättre för jag har avföljt alla på sociala
medier jag äter bättre nu och jag fokuserar på att
få mina åtta timmars sömn jag väljer att skåda inåt
nu och lägga mödan där den hör hemma på min
egen kropp för den är min farkost det enda jag
kan ha kontroll över du får ursäkta mig jag måste
mäta mitt blodsocker jag måste mäta mina steg jag
måste optimera mitt proteinintag jag mår bättre
nu för jag mediterar jag ser inåt i min egen själ jag
lever min egen sanning jag bearbetar komplexa
barndomstrauman som efterlämnat sår i det som
är jag det enda som är jag för resten är någonting
externt som kan skada mig jag mår bättre nu så låt
mig slippa se förfallet

Fredrika Fabri

Nu

Kramar dig mjuk
stryker bort din smärta
slätar ut det som blivit tillskrynklad
smeker bort dina spänningar
älskar dig hel
i ett nu
där allt är möjligt

Annabritta Bungner

Onsdag 22 oktober 2025

Någons mamma vaknar långsamt. Dricker morgonkaffe och cyklar till jobbet.

Någons dotter ska skriva sin andra tenta under samma vecka på en högskola någonstans i Sverige.

Klockan åtta börjar någon läsa upp namn från en lista på Odenplan i Stockholm: Tahani Hilmi Mohammed Abu Khader, fem månader.

En svensk statsminister, och trebarnsfar, träffar en ukrainsk president. De pratar flygvapen. Den svenske statsministern verkar förkyld.

En 92-årig svensk farmor fick för tre dagar sedan sitt första barnbarnsbarn. Nu dricker gammel-farmodern sitt förmiddagskaffe och ler.

På Odenplan fortsätter läsandet. Det är 3 495 namn på listan.

En förälder i Borgholms kommun börjar fundera på vad det ska bli till middag i kväll.

I en chattgrupp diskuterar några goda vänner sina barns återkommande kakförsäljning. Barnen samlar pengar för att göra något roligt med sina klasser.

En svensk tidigare justitieminister läser från listan.

En tvåbarnsmamma på väg hem från jobbet stannar.

Hon lyssnar i en dryg timme.

Mays Mohammed Amin Al-Dahdouh, fyra år, är det sista namnet på listan med barn som dött i Palestina och Israel sedan den 7 oktober 2023, och som läses på Odenplan.

Men listan är egentligen mycket längre.

Tvåbarnsmamman går hem. Det börjar bli kväll i Sverige onsdagen den 22 oktober 2025.

Karin Nilsson

Orden jag säger
borde hålla emot
huggen kommer alltid
inte dra upp ur gömslet
till allmän beskådan
skammas till tårar
som måste döljas
till varje pris övertäckas
med gladgrimaser
bevara korthuset intakt
om det rasar
krackelerar själva nerven
livsenssensen går förlorad
ansiktet tappas
måste räddas
putsar upp fasaden
för världen att ritsa i

Lisa Leontjev

Stilla samspråk

Stanna en stund
vid mitt eviga hem,
lyssna till tystnaden
och stillheten.

Sänd dina tankar
till din bästa vän,
säg mig några ord
ur ditt djupa minne.

Tala till mig lugnt
om det vackraste du minns,
även om jag inte svarar
har min saknad stillats.

Gläds åt dina gärningar,
njut av livets mysterium,
tacka för det ofattbara –
att du ännu ser solens ljus.

Josip Sumic

10 0 0

Marken skälver,
spricker stilla
när vi faller isär

tio, hundra, tusen meter
under en gruvstad på flykt

här nere saknas du,
fjällripans vinterskrud
och renar på en sommaräng

klara färdiga spräng

Luossajärvi dräneras,
blöder långsamt bort
genom bäckar av utanförskap

tio, hundra, tusen snöflingor
kan ej ersätta sameblod

här nere ekar rösten falskt,
bolagets sång är allt jag kan
men jag tystnar i dess refräng

klara färdiga spräng

Jaq Esse

Fri

Du är som vinden flyktig, ombytlig och fri
Du är som havet oroligt, farligt och stilla
Du är som himlen åskan går sedan tittar solen fram
Jaga inte vinden ingen kan fånga den och hålla den
i sin famn
Låt den istället smeka din kind
Försök inte fånga vågorna Dem kommer rinna
mellan dina fingrar
dem kommer skölja över dig och lämna dig
våt och kall
Försök inte nå upp till himlen
Blicka istället upp mot den
och låt din sol värma mig
Du behöver inte skynda du kommer att
sluta dina dagar där
när det är dags för dig ändå
Låt istället vinden putta mig i ryggen
upp för livets backar
Simma istället i ditt hav Flyt på dina vågor
Blicka upp mot himlen
och låt din sol le mot mig
Din varma vind omsluter mig
Dina stora vågor bär mig
Din himmel lyser över och finns alltid ovan mig
Du finns alltid runt omkring mig
Jag behöver inte jaga dig mer min älskade fria

Sanna Lindbäck

Jorden är vårt hem

Jorden är ditt hem och med det liv du väljer att leva betalar du hyran. Jorden är också mitt hem och med det liv jag väljer att leva betalar jag hyran. Jorden är vårt hem och med det liv vi alla väljer att leva betalar vi hyran. Men den som inte betalar någon hyran då – ja det vet alla att den blir vräkt. Fast knappt någon har vräcks ifrån jorden till obygdén ute i universum. För väldigt få ger tillbaks vad den tagit ifrån jorden. När vi utarmar vår hyresvärd jorden hur kommer framtiden att bli? Kommer vi att ha en jord då?

Eva Åberg

Vita vidder

Månens bleka sken
lyser bakom granar
kastar mörka skuggor
längs den gnistrande snön

I fjärran hörs ett ylande
från vargflockens jakt på mat
lappugglan hoar lätt
från sin gren i granen

genom tunnlar i snön
tassar tyst en liten mus
långt från sitt hus

månen vandrar över natthimmlen
lyser med sitt bleka sken
över slott och koja

över vita vidder
vargflocken jagar
i skenet från den bleka månen

Lennart Lindbom

Jag tycker om kåldolmar,
fröjdas över svanars vackra flykt,
gillar jordgubbsglass,
är förtjust i saltorkade kläder,
ögat gläds åt all skönhet.

Jag känner ett varmt vemod inför de vilda
sommarrosorna,
njuter av musik med starka känslor i,
känner intensivt inför äkta människor,
föredrar solen framför regnet,
är glad i färgernas alla valörer,
vibrerar inför sensuella smekningar,
ser positivt på oändligt mycket,
behöver min gudstro – som är kärleken,
är stolt över mina föräldrar,
har varit förälskad ibland.

Jag håller av mina vänner oerhört mycket,
kan inte beskriva den lycka jag känner över våra döttrar.
jag älskar – Dig.

Peggy Bengtsson

Törsten börjar här

Törsten börjar här
börjar tid av andning som inte når ett slut
och sträcker sig djupare ner än bröstet når
Jag ber tistel i rosenträdgård
berätta, skinande vildsvin bland får
Jag säger ju
jag skall aldrig ljuga mera eller
göra dårskap i ren affekt
bara lära mig att leva gott i samband med naturen
smutsen på mina bara fötter kommer bli sand
vilket blir guld och juveler efter hand
Sluta upp med att fälla tårar
för stjärnorna uppfattades som för bländande med
tillknäppta ögon
Vad är jag?
I natt
det känns som att vakna hungrig
och försöka somna om

Linn Palm

Poeten

Hej

Jag heter Linnea och jag är poet

»Hej Linnea?!«

Insikt och Acceptans är en förutsättning för tillfrisknande
Men kanske ännu bättre är insikten om att detta inte är
något man borde
tillfriskna ifrån

Kanske kan jag äntligen acceptera det faktumet
Och därmed tillfriskna ifrån tillståndet
av ickepoet
Med alla dess följdverkningar

Hej

Jag heter Linnea och jag är poet

Det är nåt jag vet
Kanske till någons förtret
men Ingen hemlighet

Bara I enlighet
Med all rimlighet
Och anständighet

Vad ska du göra åt det?
Försök nåt o gå bet
För nu är det min visshet

Hej

Jag heter Linnea och jag är fan poet.

Linnea Sjöberg

Du är ...

Du är en fjäril
med gyllene vingar.

Du är en trollslända
svår att fånga.

Du är en näktergal
med din ljuva röst.

Du är en ängel
med skyddande vingar.

Du är en älva
med läkandets kraft.

Du är en dröm
men du finns.

Pekka Ala-Mutka

Kärlek

Jag kommer inte att säga
»Jag älskar dig«
För din skull dör jag inte
För sann kärlekens skull ordet är små
För din skull dör jag också för små
Bara för dig
Det enda jag kan ge dig
Bara mitt öde
Javisst ...
För kärlekens skull
Jag kommer att upp av all min kraft
skulle jag lyfta upp himlen och fånga solen
För din skull jag kan leva.

Tsenddoo Byambajav

Error

All denna bortkastade tid,
som går till ingenting.
Där summan av ingenting,
blir till någonting utan substans.
Där tiden bara flutit iväg.
Drivit iväg som en eka som slitit sig.
Ingen vet vad den haft för sig,
vart den varit eller ens varför.
Det finns ingen gång
tiden försvinner så skyndsamt,
som när vi är uppkopplade.
Bortkopplade.
Frånkopplade.
Vi surfar runt med en sällan skådad frenesi.
Bortkopplade från oss själva och varandra.
Livet driftar iväg och tiden försvinner
och det vi har lagt det dyrbara livet på,
är skärmen i vår hand.
En pryl som ersatt mänsklig interaktion.
Sorgen som infinner sig,
när tiden gått oss förlorad är vidsträckt.
När dagarna och åren försvunnit.
Kastats bort under tiden vi varit omedvetna,
om att valen vi gjorde varje dag,
var det som förde oss längre från livet,
oss själva och alla andra.
Vetskapen om att det vi trodde
skulle föra oss närmare gemenskapen,
var det som resulterade i ensamheten.

Monica Marken

Tankfullhet

Jag ägnar mig åt minnesförlust. Det går ut på att jag har lust för att minnas. Lust att finnas. Utan att behöva minnas exakt så som det ändå aldrig var.

Jag hyser hjärntrötthet. Det betyder att jag är utled på att bli trött av min hjärna.
Att jag gärna leds av annat. Exempelvis min kropp, grogrunden till hopp.

Jag kör med utmattning. Jag skakar mina mattor. Utomhus. Mattar ut dem på grus. Utanför mitt hus.

Jag övertänker. Vad som menas med det är att jag tänker över allt. Överallt. Och ovanför mina tankar. Och utan att undertänka, lyckas jag ändå undra!

Min hjärna är en aphjärna. Det innebär att den gärna apar sig. Hoppar överallt, ropar hej.
Och gillar banangrejen.

Jag lägger tid på kärlek. Det är ungefär detsamma som att leka att jag är kär. Lite var och här. Oavsett hur mycket av det jag egentligen är.

Mina tankar är som myror och bröstet fyllt av fjärilar.
Jag tror jag släpper ut dem.
Med ett andetag.

Hanna Stangmark

Jesus
är fågeln
i ditt hjärta

Minihoppsan

Halleluja – Amen

Jag har inte skådat frälsningen
Inte än – tyvärr
Men kanske
Kanske är oändlig kärlek
Den enda sanningen
Onskan är en illusion
När godhet får råda
Vi får inte glömma
Hur världen ser ut
I verkligheten
Och hur den borde vara
Slippa vara rädda
Se våra barn och barnbarn
Växa upp i trygghet
Lära oss älska
Och förlåta
Halleluja – Amen

Ulla Marianne Gabrielsson

Till Xénie på hennes födelsedag

Söndagen den femtonde oktober –
när löven rodnar och faller i sömn –
mötte jag dig.

I rosente och Päronglöd
vid ett vindomflutet café
möttes våra händer.

Dina händer har texturen av råsidan
eller havsgjutna stenar i Visby.
Namnet en fransk solros.

Jag vill att du rör vid pianotangenterna
om min handled. Vill höra dig tala
om katter och Gudasända tungomål.
Känna dina smycken av rankor och druvor.
Ett mönster i guld
som tröstar varje dröm.

Du är en Drömfylgia, jag en Plommonälva.
När jag frågar har du alltid svar.
Jag ligger på din säng och andas
doften av kakor eller tofugryta.
Vinden klirrar med löfte om nyårsafton
och din hand i min, ett rodnande lönnlöv.

Mickaela Persson

Violflöjtens lyckosång

Tidsblomma svävar
över sandglittrande mjuka dalgångar.
Chokladskeer och kofeingömmor
på guldkantade fat.
Vårdoftande Sapfodruvor, genom oss solen når.
Sammetshavet omsluter mandelträdets fot.

Samla in en trädgård för natten, liljor sovande.
Mosshjärta, bulta under rabarberkjolarnas skugga!
Öppna din kammare
till de livgivande ordens rum!
Se vad på papperslappen
under rabarberkjolen är skrivet!

Pianolänken lyser, vågen i månmörkret.
I kattglädje, i gryningsorkidéernas bädd.
Knäckäpplen smultronstigar
rosa slöjor sockrar gryningen.
Asparnas sus möter havsvågor
vattenvarelser valsar i blågrönt.
Famntag, simmande slag.
Rockan grunnar på ljuset
som värker och värmer.

Xénie Bertell

Jamen ...

»Jamen vad mysigt.«

Jag sätter mig i favoritfåtöljen och zappar fram hela TV-menyn.

»Värst vad svårt det är att hitta på kanalerna nuförtiden. Teknikens under. Nej! Jag vill inte!«

Läser på nätet istället.

»Nej men usch! Nu vill jag inte höra mer om Trump ... Kanske ska jag köpa aktier nu när börsen rasar...!«

»Fast jag har ju bara min pension ...
Jamen nu ska ju pensionen höjas ... men inte ännu ...«

»Nej. Vet du vad ... Nu kollar jag på Sveriges Dummaste. Så jag slipper tänka.«

»Det är ju iallafall lite ärligare att spela dum än att vara det. Som att vara politiker och vara i position att bestämma vad dumt som helst ... Det är tydligen ett krav idag. En merit ...«

»Jag tror jag drar nattmössan över huvudet och drar upp täcket till näsan. Hej då denna dag.«

»Måtte jag få vakna till en ny ... lite bättre värld iallafall ...
Tack och Godnatt.«

Susanne Wiklund

Like Fireflies in a Mason Jar of Darkness

we might have twenty years left
seven thousand three hundred sunrises
to watch your eyes catch constellations
twenty years of stargazing and moonwatching
of slow walks with no destination but each other
to tell you things i've never told another soul
twenty years of 'come closer' and 'don't go'
twenty years to burn through all this beauty
all the wild breaking blooming this planet can hold
twenty years to be someone softer
to make love in a world built for war
to kiss like bombs about to go off
twenty years of dancing barefoot in the kitchen
to our favorite songs
in the rain
on the brink of extinction
bodies like prayers souls like stormlight
love is resistance in a world on fire
twenty years of tea gone cold and rent going up
poems shouted across my flat while the rain leaks in
we could run to the seaside or to spain
or just two streets over where no one knows our name
maybe we're dying now with every exhale
with every heartbeat thrown into the stars
let's live like fireflies in a mason jar of darkness
i loved you i tried to make you feel
like forever
but forever was only ever
seven thousand three hundred sunrises
blazing through our bones

Matilda Joon

Din läpp saknar min läpp ...

Jag lyssnar till den tyst rinnande bäcken
Din läpp längtar efter min läpp
Din blick mötte min blick
Du blev ivrig blygsam trots att
det var mörkt
Jag blev berusad av ditt fria svallande,
blomdoftande hår
Din mjuka andning, får min inre värld
att forsar gränslöst till dig
Blixtrade min dröm som upprymd av din
kärlek ...
Jag vågar inte sova, vill bara inte
vara långt borta från dig
Jag vill inte vakna ur drömmen om vår
stund tillsammans
Jag mäter inte dina kramar, vi hinner
inte kyssa varandra
Men jag, som en frusen skapelse,
längtar efter din värmande kärlek
Jag är så ledsen utan dig när du
långt borta från mig
Ack, glädje och sorg denna värld
jag längtar efter dig omättligt ...

Turburam Sandagdorj

Rohdes ramsa

Kom o hoppa – säj godda!
Kom o hoppa – säj godda!
De tunna läpparnas smil
lyser i de ljusblå ögonen
och barnets självklara tillit
strålar ur det naiva omedvetandet
Det är en absolut
absolution till vuxenvärlden.
En självklar union
mellan det leende barnet och
allas vår mamma/papparoll
»Låt barnen komma till mig«
och låt de hoppa
och hoppas i våra hjärtan.
Eller som Rohde sjöng:
Kom o hoppa – säj godda!
Kom o hoppa – säj godda!

Till alla Världens barn

Barnen är vår enda överklass

Bo Göran Nilsson

Både vuxna och barn visar sin glädje genom kroppens språk.
Kroppen ljuger inte.

Nästa Södertälje Södra
Nästa Södertälje Södra
Bikupor
En lång rad bikupor
Bin
Blommor och bin
Alma Cogan
Alma Cogan är död
död-död död-död död-död
död-död död-död död-död
Nästa Södertälje Södra
Nästa Södertälje Södra
Alma Cogan är död
död-död död-död död-död
död-död död-död död-död
osv.

Evvy Söderman

Tiden

Tidens dröm den flyter på,
det bara e' så
Den rinner ut åt alla håll
Precis som en oändlig boll...

Tiden biter sig själv i svansen eller
trodde du att du bara finns nu,
och sen bara
fanns sen?

Mats »Jätten« Ericsson

En skör tråd som växer

Mitt i allt står vi här
På en punkt
I en vaksamhet och undran
När solen skiner mot asfalten
Regndroppar som glänser från solstrålarna
Människor och bilar som strömmar ut i periferin
Stillhet som lägger sig i skogarna
Grön mönstrade fordon som härjar två
landsgränser bort
Starka ljussken som förstärks

Dagen i ständig omvandling
Dag som natt
I en viss bild
Som ställer sig frågan
Är vi här nu
Eller
Utopins härskande
Vem vet
Här är faktumet
Om en hal is som spricker
Och växer under bearbetning ...

Sebastian Lindskog

On my 76th birthday

when I was young and in my bones
wild with fields of grass running
I never saw this old day exhaling
in giant garden leaps with sun and rain
and the joy of loud thunder rolling
boisterous to the marrow of I
late summer mystery voices roamed
with the intensity of birds and water
green I was and ready and with a smile
I let my drum go wild and sing

Bengt O Björklund

Isbjörnen

Jag ser en ljus himmel bakom aspens grenverk,
hustak och moln, från soffan

Isbjörnen har talat till mig
Den har påmint mig om min egen kärna
och min kropp som håller och skyddar kärnan.
Det har vidgat mitt seende i världen,
att förstå,
att jag kan vara en del av världen
och ändå vara i mig själv ... fredad.

Den har berättat att vilan och friden,
att vara med mig själv i tillit.
Kan ge mig styrka, kraft och kreativitet att leva mitt liv,
att våga gå på sidan av,
i kylan,
att det kan vidga seendet
och därmed förståelse för världen.

Den har sagt att antingen viker du av
och fredar din ensamhet
eller så möter du den du möter,
Står i din kraft
Lyssnar Ser Talar och Lär
med kärlek
Ditt agerande bärs av nyfikenhet förståelse
ödmjukhet vishet och välvilja,
i världen.
Så kan du leva.
Så kan du välja att leva.

Åsa Nylund

Medverkande

A., Sahar	89
Ala-Mutka, Pekka	143
... And If I Fail?	8
Andersson, Birk	27
Andersson, Johan	61
Andersson, Chanette	63
Andersson, Anna Sofia	130
Axelsson, Caroline Baptista	60
Banid, Bolormaa	108
Banzragch, Enkhtuya	100
Bengtsson, Annika	33
Bengtsson, Peggy	140
Bensin jr, Comet-Johan	9
Berggren, Uffe	121
Berglund, Ulla	20
Bertell, Xénie	150
Beskow, Peter	53
Björklund, Bengt O.	158
Bolin, Ted	123
Boström, Britta Axelsdotter	55
Bungner, Annabritta	132
Byambajav, Tsenddoo	144
Carlsson, Roger M.	13
Carlsson, Lennart	99
Carlsson, Björn	101
Cohen, Susan J.	26
Dagman, Ulf	14
Dahlin, Maria	97
Damba, Dashdondov	109
Danielsson, Conny	51
Diyabanza, Lizah	71
Ekström, Göran	52
Eliaeson, Per-Magnus	40
Engström, Victoria	113

Enmark, Pernilla	15
Erdtman, Emil	124
Ericsson, Mats »Jätten«	156
Eriksson, Susanne	25
Eriksson, Sandra	68
Esse, Jaq.	136
Ewald, Torun	54
Fabri, Fredrika	131
Fahl, Helene H.	67
Forshell, Ebba	66
Frid, Bayargerel	102
Fröjd, Benny	82
Gabrielsson, Ulla Marianne	148
Granath, Liselott	79
Guglielmeti, Maria	119
Haldorsdottir, Helen	62
Hall, Susanna	86
Hansson, Genny	111
Hasselberg, Anna	29
Hedlund, Eva	92
Heldt, Ingrid	44
Hillström, Ellinor	88
Holmlöv, Ulla	127
Isaksson, Pia	12
Jo, Karin	59
Johansson, Felicia	84
Joon, Matilda	152
Järvinen, Esko	57
Kahn, Jon	126
Karlsson, Johan	31
Karlsson, Ingela	120
Kuisma, Leena	18
Lagrelius, Anna-Maria	70
Larm, Cina	81
Larsson, Susanne	30
LeaLive	64

Leijd, Helena	117
Leong, Kee	94
Leontjev, Lisa	134
Liljemark, David	48
Lindblad, Andreas	38
Lindbom, Lennart	139
Lindbäck, Sanna	137
Lindholm, Jessica	105
Lindholm, Susanna	118
Lindqvist, Birgitta	110
Lindskog, Sebastian	157
Lindström, Brith	56
Lindvall, Ola	91
Lovén, Lis	50
Luthander, Alexandra	24
Läth, Sigvard	19
Lönneborg, Sanna	58
Malmberg, Elisabeth	125
Malmgren, Carina	36
Marken, Monica	145
Minihoppsan	147
Monell, Cathrin	83
Månsson, Johanna	16
Nilsson, Karin	133
Nilsson, Bo Göran	154
Nordebrand, Paulina	17
Nyamaa, Dan	107
Nybacka, Susanne	22
Nygren, Mattias	95
Nylund, Åsa	159
Olsson, Anna	72
Oyunsaikhan, Shinesar	115
P. R.	90
Palm, Peter	45
Palm, Linn	141
Peres, Marianne	129

Persson, Fredrik A.....	87
Persson, Mickaela.....	149
Rahm, Karl-Johan.....	112
Ravenscar, Nike.....	69
Risling, Ulla.....	85
Rosén, Anci.....	78
Roseneld, Evie.....	77
Roseneld, Marilyn.....	96
Rychter, Chanel.....	34
Sahlberg, Louise.....	76
Sahlin, Hanna Osvald.....	39
Sahlman, Leif.....	41
Sandagdorj, Turburam.....	153
Schwarz, Rita.....	122
Silverbern, Ylva.....	35
Sjöberg, Thommy.....	116
Sjöberg, Linnea.....	142
Spaltro, Titti.....	42
Stangmark, Lena.....	37
Stangmark, Hanna.....	146
Strandh, Tina.....	21
Stribrant, Jonathan.....	65
Ståhl, Maria.....	128
Sumic, Josip.....	135
Svenske, Arvida Juni.....	7
Söderfeldt, Arja Kaarina.....	80
Söderman, Evy.....	155
Tadros, Sigrid.....	98
Tarras-Wahlberg, Angela Aku.....	46
Teeland, Jan.....	32
Thuresson, Tommy.....	23
Trimbel, Oscar.....	74
Vanilledoff, Valentina.....	73
Vega, Humberto Jara.....	75
Wall, Emelie.....	47
Waltman, Mánja Elizabeth.....	93

Wedenlid, Saga.....	106
Westlund, Elisabeth	43
Wiberg, Carl-Erik	28
Widlund, Lars Inge	103
Wiklund, Susanne	151
Ydefeldt, Rolf	114
Zayat, Jadmaa	104
Åberg, Eva.....	138
Ålhed, Lottie	11
Öberg, Lena.....	10
Öhlund, Annamaya	49

